

22.9.2010

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO

Keskustelupöytäkirja

15 – 2010

Kokousaika: 22.9.2010 klo 18.00 – 20.42

Kokouspaikka: Vanha Raatihuone, Aleksanterinkatu 20

Keskustelupöytäkirjaan on kirjattu vain ne kaupunginvaltuuston esityslistan
asiakohdat, joissa on käytetty puheenvuoro.

HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Diskussionsprotokoll

15 – 2010

Mötestid: 22.9.2010 kl 18.00 – 20.42

Mötesplats: Gamla Rådhuset, Alexandersgatan 20

I diskussionsprotokollet har antecknats bara de ärenden på stadsfullmäktiges
föredragningslista i vilka någon har yttrat sig.

22.9.2010

208 §	7
Esityslistan asia nro 3	7
KYSELYTUNTI	7
Kysymys 42	7
Valtuutettu Kolbe	7
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	7
Valtuutettu Kolbe	8
Valtuutettu Rissanen	9
Ledamoten Björnberg-Enckell	9
Ledamoten Oker-Blom	10
Valtuutettu Ojala	11
Valtuutettu Karu	11
Valtuutettu Rantanen	12
Valtuutettu Puhakka	13
Valtuutettu Helistö	13
Valtuutettu Saarnio	14
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	14
Kysymys 43	15
Valtuutettu Kari	15
Kaupunginjohtaja Pajunen	15
Valtuutettu Kari	18
Valtuutettu Sumuvuori	18
Valtuutettu Moisiö	19
Valtuutettu Halla-aho	21
Valtuutettu Saarnio	21
Valtuutettu Kolbe	22
Valtuutettu Hakanen	22
Ledamoten Wallgren	23
Valtuutettu Puura	25
Valtuutettu Anttila	25
Valtuutettu Vesikansa	26
Kaupunginjohtaja Pajunen	27
209 §	27
Esityslistan asia nro 4	27
VALTUUSTON KOKOONTUMINEN	27
Valtuutettu Ebeling	27
Valtuutettu Virkkunen (vastauspuheenvuoro)	28

22.9.2010

211 §	28
Esityslistan asia nro 6	28
HELSINGIN KAUPUNGIN RAKENNUSJÄRJESTYSEHDOTUKSEN HYVÄKSYMINEN	28
Valtuutettu Ylikahri	28
Valtuutettu Kantola	29
Valtuutettu Näre	30
Valtuutettu Karhuvaara	30
Valtuutettu Ingervo	31
Valtuutettu Rantanen	31
Valtuutettu Taipale	31
Valtuutettu Anttila	31
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	32
Valtuutettu Nieminen	32
Valtuutettu Kantola	33
Valtuutettu Näre (vastauspuheenvuoro)	33
Valtuutettu Rantanen	33
212 §	34
Esityslistan asia nro 7	34
LÄNSISATAMAN TONTIN 20812/1 ASEMAKAAVAN MUUTTAMINEN (NRO 11972)	34
Valtuutettu Hakanen	34
214 §	34
Esityslistan asia nro 9	34
LAAJASALON KORTTELEIDEN 49047, 49074 JA 49090 OSIEN JA PUISTOALUEEN ASEMAKAAVAN HYVÄKSYMINEN SEKÄ TONTTIENTEN 49074/2, 49075/3 JA 49079/1 YM. ALUEIDEN (KRUUNUVUORENRANTA, GUNILLANKALLIO) ASEMAKAAVAN MUUTTAMINEN (NRO 11888)	35
Valtuutettu Hakanen	35
Valtuutettu Soininvaara	35
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	35
Valtuutettu Arhinmäki	36
215 §	36
Esityslistan asia nro 10	36
8.9.2010 OSITTAIN PÖYDÄLLE PANTU ASIA VALTUUTETTUIJEN TEKEMIEN ALOITTEIDEN KÄSITTELEMISEN	36
Aloite 22	36

22.9.2010

Valtuutettu Lipponen	36
Valtuutettu Näre	38
Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen	40
Valtuutettu Ingervo	41
Valtuutettu Puhakka	41
Valtuutettu Näre	42
Aloite 23	42
Valtuutettu Lipponen	42
Aloite 24	43
Valtuutettu Lipponen	43
Valtuutettu Pakarinen (vastauspuheenvuoro)	43
Ledamoten Björnberg-Enckell (replik)	44
Valtuutettu Kuikka	44
Valtuutettu Puhakka	45
Valtuutettu Urho	45
Valtuutettu Alanko-Kahiluoto	46
Valtuutettu Lipponen	47
Valtuutettu Ingervo (vastauspuheenvuoro)	47
Valtuutettu Sarkomaa	47
Valtuutettu Ingervo (vastauspuheenvuoro)	48
Valtuutettu Näre	48
Aloite 31	48
Valtuutettu Virkkunen	48
Valtuutettu Mäki	51
Valtuutettu Vesikansa	51
Valtuutettu Pakarinen	52
Valtuutettu Ingervo	53
Valtuutettu Rantanen	53
Valtuutettu Abdulla	54
Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen	54
Valtuutettu Kantola	54
Valtuutettu Virkkunen	55
Valtuutettu Pakarinen	55
Valtuutettu Vikstedt	56
Valtuutettu Näre	56
Valtuutettu Virkkunen	56
Valtuutettu Abdulla	57
Valtuutettu Rantanen	57
Valtuutettu Ingervo	57

22.9.2010

Aloite 38	58
Valtuutettu Arhinmäki	58
Valtuutettu Rauhamäki (vastauspuheenvuoro)	59
Valtuutettu Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)	60
Valtuutettu Alanko-Kahiluoto	60
Valtuutettu Rantanen	61
Valtuutettu Kantola	63
Valtuutettu Anttila	63
Valtuutettu Karhuvaara	63
Valtuutettu Arhinmäki	64

22.9.2010

208 §

Esityslistan asia nro 3

KYSELYTUNTI

Kysymys 42

Valtuutettu Kolbe

Kiitoksia, puheenjohtaja. Erinomainen ajatus.

Aion käyttää sen erinomaisella tavalla, kuten valtuutetut tietävät.

No niin, kunnioitettu puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Helsingin kaupunki päätti 10 vuotta sitten kilpailuttaa Hakaniemen hallin myyntipaikat, ja käytännössä se on merkinnyt sitä, että uusien vuokralaisten kuukausivuokrat saattavat olla jopa nelinkertaiset vanhojen kauppiaiden maksamiin vuokriin verrattuina. Osa liiketiloista on jatkuvasti tyhjillään, ja jotta uusi yrittäjä pääsee siivilleen ja saa oman yrityksensä hallissa menestymään, vaatii se asiantuntijan arvion mukaan vähintään 2, jollei 3 vuotta.

Pienimuotoinen kauppiasyrittäjäyys on haastavaa ja vaihtelevuudessaan epävarmaakin. Silti kauppahallit ovat yksi elävän kaupunkikulttuurin kulmakivistä. Ne tarjoavat vaihtoehdon suurille kauppaketjuille ja yhä vähenevälle henkilökohtaiselle palvelulle. Kauppahallin yrittäjät toivovat kaupungilta kumppanuutta ja joustavuutta. Kauppahallin yrittäjien näkemykset tulee ottaa tosissaan. He sanovat itsekin, että eivät halua veronmaksajien almuja, vaan he haluavat reiluja pelisääntöjä ja pitkämielisyyttä yrittäjäyden edistämässä.

Kauppahallit kuuluvat siis kaupunkilaiseen elämänmuotoon ja niihin tarvitaan uusia yrittäjiä. Uusia, sitoutuneita yrittäjiä ei tulevaisuudessa löytyne tarpeeksi, jos vuokrataso nousee liian korkeaksi. Siksi kysynkin, onko Helsingin kaupunki valmis arvioimaan uudelleen kauppahallien tilojen vuokrauskilpailutuksen periaatteita sekä omaa toimintaansa suhteessa tähän yrittäjäyteen?

Kiitos.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

22.9.2010

Vastauksena esitettyyn kysymykseen kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötointa johtavana apulaiskaupunginjohtajana totean seuraavaa:

Vanhan kauppahallin ja Hakaniemen kauppahallin myyntipaikkoja on kilpailutettu vuodesta 2004 lähtien. Kilpailussa esimerkiksi Hakaniemen kauppahallissa kilpailutetut myyntipaikan vuokrat ovat muodostuneet keskimäärin noin 30–40 % korkeammiksi kuin vanhat myyntipaikan vuokrat. Myyntipaikan hintaan vaikuttaa mm. paikan sijainti ja myyntituote. Niinpä osassa kilpailutetuista myyntipaikoista vuokra on jäänyt vanhoja vuokria alemmaksi, sijainniltaan parhailla paikoilla taas noussut hyvinkin korkeaksi. Tilakeskuksen ilmoituksen mukaan Hakaniemen hallissa ei ole ollut tiloja vuokraamatta muutoin kuin vuokralaisten vaihtuessa, ja kysyntä tiloihin on jatkuvasti pysynyt korkeana.

Vanhan ja Hakaniemen kauppahallien peruskorjaukset ovat tulossa ajankohtaisiksi muutaman vuoden sisällä. Hallien vuokraustoiminta on tarkoitus siirtää vuodenvaiheessa Helsingin Tukkutorin vastuulle. Peruskorjausten suunnittelun ja toteutuksen yhteydessä on perusteltua miettiä myös hallien vuokraukseen liittyvät asiat. Tällöin tulee harkittavaksi myös myyntipaikkojen vuokraustapa, eli jatketaanko kilpailutusta vai valitaanko kauppiaat jollakin muulla kriteerillä.

Tukkutorilla on alustavasti suunniteltu vuokrien muuttamista hallien korjaustöiden valmistuttua saman suuruusluokan mukaiseksi niin, että kauppapaikan hinta vaihtelee sijainnin ja ohikulkijamäärän mukaan. Vuokrasopimukset voitaisiin tämän jälkeen tehdä määräaikaisina, jolloin vuokria ja sopimuksia voitaisiin tarvittaessa tarkistaa määräajoin. Tavoitteena on joka tapauksessa pitkäaikainen yhteistyö hallien yrittäjien kanssa ja hallien kehittäminen yhä enemmän myös hyvän ruuan keskuksiksi, jolloin toimijoiden valinnan avulla pyritään parantamaan kokonaistarjontaa ja houkuttelemaan uusia asiakkaita. Uudet vuokrausperiaatteet ja toimintastrategia jäävät joka tapauksessa nähtävästi uuden vuokraisännän, Helsingin Tukkutorin, jatkossa harkittavaksi.

Valtuutettu Kolbe

Kiitos, puheenjohtaja ja kiitos apulaiskaupunginjohtaja Penttilälle.

Tämä oli ehkäpä kategoriassa ns. iloisia uutisia. Ensinnäkin tietysti se, että kaupunki nyt on lähtenyt satsaamaan tähän ns. hyvän ruuan

22.9.2010

keskus -ajatteluun, jolle selvästi on sekä sosiaalinen että kulttuurinen tilaus. Toisaalta se, että Tukkutorin alue, niin kuin olemme ymmärtäneet ja kuulleet, siitä tullaan nyt avaamaan tällainen laajempikin juuri ruokailuun ja sen alan yrittäjyyteen liittyvä eräänlainen urbaani keskus, eli tämä kaikki viittaa siihen, että tämä asia otetaan vakavasti. Samoin tietenkin kysymys siitä, että hallien vuokraus siirretään Tukkutorille, siinä epäilemättä tulee olemaan omat haasteensa, emme tiedä vielä miten tämä kokonaisuus hahmottuu. Tietysti se, että meillä on hyvin erityyppisiäkin halleja vielä käytössä, alkaen Hakaniemen hallista, joka kai pärjää aika hyvin, niin kuin apulaiskaupunginjohtaja totesi, vähän on tyhjiä tiloja. Toisessa ääripäässä on Hietalahden halli, joka taas on kokenut monia nousuja ja laskuja, tulemisia ja menemisiä, ja Vanhan kauppahallin samoin haasteellinen sijainti sekä matkailullisesti että kaupunkikuvallisesti.

Kaiken kaikkiaan, kiitos vastauksesta. Tämä osoittaa asian ikään kuin eteenpäin menoa, ja varmasti voimme odottaa ja toivoa, että tulevat ratkaisut ovat oikeudenmukaisia tämän alan yrittäjille ja yrittäjyydelle.

Kiitos.

Valtuutettu Rissanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Kiitoksia valtuutettu Kolbelle erinomaisesta kysymyksestä. Nämä kauppahallithan eivät oikeastaan ole vain ja ainoastaan markkinapaikkoja, vaan ne ovat osa Helsingin kaupunkikulttuuria, osa sellaista kaupunkikulttuuria, mitä meillä Suomessa on aika vähän ja Helsingissäkin uhkaa olla kohta vielä vähemmän. Yleensä olen vahvasti kyllä kilpailuttamisen kannalla, mutta kyllä tässä pitää nähdä se kokonaisuus niin, että jos tämä kilpailuttaminen näiden kauppapaikkojen osalta johtaa siihen, että hallit kaikki katoavat, niin sitten pitää miettiä sitäkin uudestaan. Tätä uutta järjestelmää ei pidä tehdä liian monimutkaiseksi. Mahdollisuudet ovat hyvät.

Mutta todella, Helsinki tarvitsee hallinsa, ja toivottavasti saadaan kukoistamaan muutkin kuin Hakaniemen halli, joka näistä vielä toistaiseksi toimii siinä alkuperäistarkoituksessa.

Ledamoten Björnberg-Enckell

22.9.2010

Tack, ordförande.

Tack också till biträdande stadsdirektör Penttilä för det här uppenbart positiva och förståelsefulla svaret. Det är bra att vinden vänder i Helsingfors vad gäller förståelsen för det här gamla helsingforsiska sättet att handla mat, om det är så är till vardag eller till fest, både närproducerat och köpmannadrivet.

Kauppahallithan, aivan kuten valtuutettu Rissanen tässä totesi, eivät ole ensi kädessä mitään kauppapaikkoja tai putiikkeja, vaan nimenomaan kaupunkikuvallisesti keskeisiä ja historiallisia paikkoja, varsinkin Kauppahalli ja myös Kauppatori. On tärkeää, että myös toritoiminta tulee hoidettua niin, että ruuan myyjät siellä säilyvät, koska sitähän turistit tulevat äimistelemaan, eivät välttämättä sitä krääsää, jota myös myydään, tai niitä lounassämpylöitä, vaan sitä, että siellä ihan oikeasti myydään lihaa ja ruokaa.

Mielestäni tämä on hyvä linjanveto ja hienoa, että nyt päästään pois siitä, tai ainakin että tämä kilpailutus voidaan kyseenalaistaa, koska olen aivan samaa mieltä valtuutettu Kolben kanssa siitä, että nimenomaan tällä saralla sille ei näytä olevan oikein perusteita.

Kiitos.

Ledamoten Oker-Blom

Ärade ordförande.

Det finns säkert en hel del som företagarna i hallen behöver, men högre hyror är inte en av de sakerna. Jag tror inte att det finns en enda sådan företagare som inte skulle kunna åstadkomma samma nu som han eller hon skulle kunna åstadkomma i en mer konkurrensutsatt hall med högre hyror eller tuffare konkurrens, eller något annat.

Jag tycker att vi tar helt tillräckligt höga hyror på de flesta områden i stan. Det är klart att det kan vara ett problem om olika företagare bredvid varann har hemskt olika nivå på hyran. Men det är snarare ett problem med de här gamla avtalen, och bör korrigeras på det sättet att nu när vi gör avtal så beaktar vi att vissa av dem kan bli mycket långa, och gärna också skall bli mycket långa. Det visar bara att företagare har trivts i Helsingfors, har lyckats och vill stanna länge. Det förutsätter förstås också någon slags lönsamhet. Det tycker jag i sig är ett plus för staden, att vi har den typen av företagare. Om vi får lite mindre hyra är inte ett stort problem. Det viktiga är att hallen hålls levande och det

22.9.2010

viktiga är att vi får de tomma platser som finns snabbt fyllda. Men personligen är jag beredd att ge till en lägre hyra till en sådan företagare som skapar ett mervärde.

Tack.

Valtuutettu Ojala

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Muistan, että silloin 10 vuotta sitten, kun tämä kilpailutus otettiin käyttöön, suhtauduin siihen kyllä aika skeptisesti, ja nyt on sitten jäljet nähtävissä, eli halliyrittäjillä vuokrataso vaihtelee suuresti, joka on osaltaan tietysti vaikeuttamassa monien yrittäjien työskentelyä siellä, se on hyvin epätasainen tämä tilanne. Mielestäni pitäisi hyvin nopeasti luopua siitä. Ja se, että jatkossa Tukkutori huolehtii vuokrauksesta, niin olen vähän huolissani siitä, että me jäämme ilmaan odottamaan, että minkälaisia linjauksia siellä tehdään.

Toivottavasti poliittisesti voimme myös vaikuttaa siihen, että muutkin hallit ja torit ovat eläviä kuin Hakaniemen halli ja Hakaniemen tori. Ne ovat todella kansalaisten käytössä, kun täällä valtuutettu Björnberg-Enckell totesi, että turistit tulevat äimistelemään Kauppatorille, niin käyvätkin hallissa ja siellä, mutta emme me turisteja varten kyllä näitä toreja ja halleja tarvitse, vaan kyllä me tarvitsemme niitä aivan helsinkiläisiä, pääkaupunkiseudun ihmisiä varten, niitä varten, jotka todella haluavat hankkia siellä yksilöllisesti palveluja, tuoretavaraa, jota ei välttämättä isoissa kauppaketjuissa ole saatavilla. Näissähän saa vielä henkilökohtaista palvelua myös, niin kuin valtuutettu Kolbe totesi kysymyksessään.

Todellakin, Hakaniemen halli on Helsingin sydän, ja toivon todella, että Tukkutorin alaisuudessa myös Kauppahalli voitaisiin elvyttää niin, että se palaisi juurilleen ja todellakin luovutaan tästä järjettömästä kilpailutuksesta.

Valtuutettu Karu

Kiitos, puheenjohtaja.

Kauppahallia pitää ajatella kokonaisuutena, joka pitää sisällään useita eri alojen toimijoita. Sieltä löytyy kahvilaa, suklaapuotia, sämpylöiden

22.9.2010

tekijöitä, eineksiä, kinkkua ja sen sellaista. Vaikka uskonkin vapaaseen kilpailutukseen, niin jossain määrin se, että sitä pitää katsoa kokonaisuutena, tarkoittaa sitä, että ehkä eri toimialoilla toimivilla yrittäjillä voisi olla jopa erisuuruiset vuokrat. Tarkoitan sitä asiaa, että ei mitään järkeä, että siellä on kymmenen kahvilaa tai pelkkiä kahviloita tai liikaa saman toimialan yrittäjiä. Kannattaa pitää huolta siitä, että sieltä löytyy yrittäjiä, jotka tuovat synergiaa myöskin muille toimijoille.

Kiitos.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Karun puheenvuoroa on ihan hyvä jatkaa siis siinä mielessä, että kun on joku niukkuustekijä, niin kuin hallipaikka, on tietysti ymmärrettävää, että siitä järjestetään jonkinlainen tarjouskilpailu, mutta me emme oikein osaa kilpailuttaa kaupungin puolella oikein. Tällaisessa tapauksessa hinnan voisi määritellä etukäteen minimiksi ja sitten katsoa, kenen konsepti kantaa siinä kokonaisuudessa parhaiten ja valita ne nimenomaan sisältöjen perusteella. Tämä olisi paras ja oikeudenmukaisin tapa kehittää hallikauppaa kilpailutuksen kautta. Nyt, jos se menee hintakilpailuun, silloin tietysti se, jonka arvio omasta liikevaihdostaan on suurin, voittaa, ja joissain tapauksissa se saattaa tarkoittaa sen kaupan rapautumista sitä kautta, että se palvelukonsepti on edullinen juuri toisella tavalla kuin mitä me olemme perinteisessä hallikaupassa odottaneet.

Hallikaupan erityisluonnehan on se, että se on oikein kunnan vanhan kansan porvarillisuutta, vähän niin kuin käsityöläisyyskin jossain merkityksessä, mutta silti nämä yrittäjät tekevät siellä todella pitkiä päiviä, pitempiä kuin työehtosopimukset kaikilla ammatillisilla aloilla kieltävät.

Välihuuto!

Kyllä kyllä, kaikki yrittäjät tällaisissa hommissa tekevät. Erittäin kunnioitettavaa, sillä on oma yleismerkityksensä, minkä me tiedämme, koska varmaan monet meistä käyvät kauppatoreilla ja kauppahalleissa myös itse ollessaan ulkomailla ja harrastavat niitä täälläkin, vaikka hinta on korkeampi. Jos me haluamme tällaisen erityiskaupan siis erittäin omaan tapansa keskittyneen vähittäiskaupan keskellä säilyttää, niin meidän kannattaa oikeasti miettiä, voimmeko me näissä

22.9.2010

remonteissa ja muissa subventoida sitä remonttipohjaa ja sitten mahdollistaa sen, että kilpailutus asiakaspaikkojen kohdalla tapahtuu enemmän konseptin kuin rahan kautta. Hyvä esimerkki oli Kauppahallin tilannekilpailuttaminen, koska sinne laitettiin niin kovat hinnat, se oli kallis remontti, joka olisi pitänyt suunnitella toisella tavalla. Sen jälkeen siitä tuli turistipaikka, koska tavalliset kauppiat eivät siellä enää pystyneet toimimaan.

Valtuutettu Puhakka

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

En olisi tällä hetkellä lainkaan huolestunut Hakaniemen hallin konseptista ja sen toimivuudesta. Itse käytän sitä suurin piirtein joka päivä, ja siellä löytyy joka lähtöön, löytyy ruokapaikkoja, löytyy Pystis, löytyy hyvätasoista keittoa ja kaikennäköistä ostettavaa. Tietysti tulevaisuus tällä hetkellä, tässä vastauksessa tuli kaksi isoa asiaa, jotka varmasti Hakaniemen hallin nykyistä kuviota muuttavat mahdollisesti, niin ne ovat siirtyminen Tukutorin vastuulle ja toinen, tässä puhuttiin remontista. Eli käytännössä remonttitilanteessa tahtoo olla se, että kustannukset vieritetään pienyrittäjille, ja se käytännössä tarkoittaa, että se saattaa karsia joitain näistä yrittäjistä pois. Eli kyllä tässä täytyy hakea, niin kuin useissa puheenvuoroissa on todettu, sellaista jatkuvuutta, että saataisiin sopimukset, joilla saadaan pysyvyyttä Hakaniemen halliin.

Tässä tietysti mielenkiintoisella tavalla tulee kilpailuttaminen. Täällä on nyt Kokoomuksen puolelta nostettu vahvasti esille, että joissain tilanteissa voidaan tehdä poikkeuksia. Seuraavan kerran käsittelemme sosiaalialan kilpailutusta, niin tämä asia pitäisi muistaa, että siellä on myös paljon sellaisia pienyrittäjiä, sellaisia tekijöitä, etenkin kolmannella sektorilla, jotka kärsivät kilpailutuksesta. Eli meidän täytyy laajentaa tätä ajattelua ja kokonaisnäkemyistä myös muille alueille.

Valtuutettu Helistö

Kiitos, puheenjohtaja.

Valtuutettu Kolben kysymyksen ydin oli siis hallikaupan paikkojen kilpailuttaminen. Se on tietenkin yksi ongelma-asia, mutta se ydinongelma on joka tapauksessa ollut jo muutaman vuosikymmenen ajan se, että Helsingin kaupunki ei ole osannut hallinnoida tori- ja

22.9.2010

hallikauppaansa. Monelle valtuutetulle on selvästi yllätys, että tori- ja hallikaupan hallinnointi on nyt siirtymässä Tukkutorille ensi vuoden alusta. Toivottavasti tällä saadaan niitä osin katastrofaalisia ja järjettömiäkin sääntöjä muutettua, jotka tällä hetkellä määrittelevät helsinkiläistä tori- ja hallikauppaa.

En ole nyt ihan varma, että onko tämä kilpailuttaminen se kaikkein suurin ongelma. Eräs suuri ongelma on ollut se, että Helsinki on ainakin niin Hakaniemessä kuin täällä Kauppatorin Kauppahallissa jollain lailla pyrkinyt pysymään liian perinteisessä kaupantekomentaali-teetissa, perinteisiä yrittäjiä. Muistan mm. tori- ja hallikaupan päällikön Tapio Sademiehen kerran tokaisseen, että ”ei me mitään kebab-yrittäjiä sinne halutakaan”. Se osin ehkä kertoo siitä asenteesta, miten tori- ja hallikauppaa on hallinnoitu. Toivoisin, että pystyisimme vielä rakentelemaan sellaista mallia, missä tori- ja hallikauppa annettaisiin kauppiaiden käsiin, kauppiasyhdistyksen ylläpitämäksi, kuten ymmärtääkseni Oulussa on hyvin menestyksekkäästi toimittu jo vuosien ajan.

Valtuutettu Saarnio

Kiitos, puheenjohtaja.

Minä mielelläni jatkaisin tästä, mihin Kimmo Helistö lopetti, nimittäin minäkin etsisin sitä demokratiaa, jolla voitaisiin näitä kauppahalleja edelleen kehittää. Nimittäin tilannehan on joka tapauksessa se, että kaikkien halliyrittäjien kannalta hallien monipuolisuus ja kiehtovuus on varmasti se tekijä, jolla viime kädessä voidaan hallikauppa turvata. Tässä mielessä oli erittäin hyvä, että Heikki Karu ja Tuomas Rantanenkin tähän asiaan puuttuivat. Minusta kilpailuttamista tärkeämpi asia on se, että kaupunki turvaa omaisuutensa ja tulonsa sillä vuokratiliteetillä, minkä saa aikaiseksi, mutta samalla Tukkutoria valvova lautakunta turvaisi sen, että hallien monipuolisuus säilyy. Meillä on aivan riittävästi kokemuksia siitä, että kaikkien pankkien huoneistoihin on tullut publi tai pizzeria jo näissä vanhoissa lähiökeskuksissa, niin olisi nyt hyvä, että hallikaupassa voitaisiin turvata se, että tanhutossujen tekijälläkin olisi työtilansa sitä tarvitessaan.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

22.9.2010

Lyhyesti, kiitokset näistä hallitoimintaa kehittävästä ajatuksista. Kun jäi ehkä hieman epäselväksi, niin tällä keskustelullahan tuo Tukutori ei saa hallinnoitavakseen näitä halleja, asia tulee erikseen valtuustolle päätettäväksi, nähtävästi samassa yhteydessä kuin kiinteistöviraston tai kiinteistölautakunnan johtosääntömuutos tulee loka-marraskuussa.

Kysymys 43

Valtuutettu Kari

Kiitos, puheenjohtaja.

Helsinki tilasi viime vuonna Ajatushautomo Comedialta monimuotoista kaupunkikehitystä pohtivan raportin. Nyt raportti on julkaistu ja on siirryttävä pohtimaan, miten sitä hyödynnetään. Intercultural City -raportti tarkastelee tapoja, joilla Helsingistä voitaisiin rakentaa kaupunki, jonka avoimuus ja kulttuurinen monimuotoisuus vahvistavat sen houkuttelevuutta ja asukkaiden hyvinvointia. Useiden myönteisten asioiden lisäksi kaupunkikehittämisen asiantuntijat nostivat esille myös kaupungissa havaitut puutteet. Helsinki nähtiin monin tavoin sulkeutuneena ja kliinisenä kaupunkina. Kaupungista puuttuivat julkiset avoimet tilat, joissa eri kulttuureista tulevat kaupunkilaiset kohtaisivat. Uhkatekijänä nähtiin mm. asenteiden koveneminen Suomessa.

Raportissa suositellaan avoimuutta ja monimuotoisuutta edistävän toimintaohjelman tekemistä, muiden maiden hyviin käytäntöihin tutustumista ja niiden soveltamista sekä monimuotoisuudesta käytävän keskustelun lisäämistä. Lisäksi kaupunkiin ideoitiin luovuutta ja monimuotoisuutta edistäviä alueita. Esimerkkeinä tällaisista piristysruiskeista mainittiin yliopistokampusalueen suunnitteleminen eläväksi luovan oppimisen keskuksiksi ja Hämeentien kehittäminen erityiseksi monikulttuurisuusvyöhykkeeksi. Kysynkin, mihin toimiin kaupunki aikoo ryhtyä raportin suositusten pohjalta Helsingin monimuotoisuuden, eloisuuden ja avoimuuden kehittämiseksi?

Kiitos.

Kaupunginjohtaja Pajunen

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Ensin minulla on tästä kyseisestä raportista tämännäköinen printti, ja

22.9.2010

se on myös netistä löydettävissä, tai ainakin itse löysin sen netistä. Eli tällaisesta raportista on kysymys, ja se on siis englannin kielellä.

Arvoisat valtuutetut.

Vastauksena esitettyyn kysymykseen totean seuraavaa:

Helsingissä on käynnissä suuri ja syvälle käyvä muutosprosessi kohti monimuotoisempaa ja sen kaikille asukkailla – taustaan katsomatta – avointa kaupunkia. Olemme tämän koko Suomea koskevan muutoksen kärkenä, joten meille on erittäin tärkeää, että kaupungin kansainvälistyminen etenee kaikilla tasoilla suotuisasti. Tämä on myös kaupungin hallintoa koskeva mittava tiedon kartuttamisen ja oppimisen haaste.

Oppimisen tukemiseksi tietokeskus yhdessä henkilöstökeskuksen ja talous- ja suunnittelukeskuksen kanssa toteutti vuosina 2009–2010 kehittämishankkeen, jossa neuvonantajina toimivat brittiläisen Comedia-Consultin Charles Landry ja Phil Wood. He ovat tunnettuja kaupunkikehittäjiä erityisosaamisenaan monimuotoisen ja – kuten he itse sitä kutsuvat – interkulttuurisen kaupunkitilan kehittäminen kilpailueduksi. Helsingin toteuttama hanke oli luonteeltaan konsulttien virikkeisiin pohjautuva oppimisprosessi, jonka kuluessa järjestettiin useita seminaareja ja työpajoja kaupungin henkilöstölle sekä kumppaneille korkeakouluista, elinkeinoelämästä ja maahanmuuttajajärjestöistä.

Keskeinen viesti oli, että kehitys kohti interkulttuurista kaupunkia on onnistunutta, mikäli erilaisista taustoista tulevien asukkaiden väliselle vuoropuhelulle on tilaa ja kannusteita. Kaupungin roolina on aktiivisesti edistää hedelmällisiä kohtaamisia kaupunkitilassa ja kaupunkilaisten yhtäläisiä mahdollisuuksia vaikuttaa kaupunkinsa asioihin. Hanke päättyi viime toukokuussa pidettyyn seminaariin, johon osallistui yli 100 henkilöä. Samalla julistettiin Comedian laatima raportti ”Helsinki as an open and intercultural city”, siis tämä kädessäni oleva, johon sisältyy konsulttien muotoilemia kehittämis ehdotuksia.

Hanke tarjosi henkilöstöllemme ja kumppaneillemme ymmärrystä ja esimerkkejä muissa kaupungeissa läpiviedyistä muutosprosesseista ja suosituksia omalle toiminnallemme. Sen merkittävin anti oli oppiminen kansainvälisistä malleista, joita voidaan hyödyntää Helsingin strategiaohjelmaa toteutettaessa. Yhtenä ehdotuksena oli, että nykyistä järjestelmällisemmin arvioimme kaupungin toimintaa suhteessa muihin kansainvälisiin kaupunkeihin monimuotoisuuteen liittyvissä asioissa.

22.9.2010

Tähänkin asti meillä on ollut mahdollisuus oppia yhteistyöstä ja evaluoinneista. Esim. marraskuussa julkistetaan tulokset hankkeesta, jossa on arvioitu eri eurooppalaisten kaupunkien toimia maahanmuuttajien yrittäjyyden edistämiseksi. Ennakkotietojen mukaan olemme menestyneet tässä oikein hyvin.

Loppuraportin suosituksia ei ole tarkoitettu päätösehdotuksiksi kaupungin toimielimille, vaan ne toimivat ideavarastona sekä hallintokuntien että sidosryhmien toimille. Monet ehdotukset ovatkin jo toteutumassa ja lukuisat saaneet vauhtia. Hyvän kaupunkisuunnittelun tärkeyden korostaminen kaupungin monimuotoisuuden kehittämisessä ja ristiriitojen ennaltaehkäisemisessä on Helsingin omaksumamme tärkeä arvo. Kaupungin asuntopoliitikassa sovelletaan jatkossakin eri sosiaalisten ja etnisten ryhmien sekoittamisen periaatetta segregaaation ehkäisemiseksi.

Helsingin yliopiston ja kaupungin yhteistyö keskustakampuksen kehittämiseksi yhdessä ylioppilaskunnan kanssa on ponnistus, joka on lähtenyt hienosti käyntiin. Käynnissä on myös seudullinen Opiskelijametropoli-hanke, jonka tavoitteena on korkeakoulujen, opiskelijajärjestöjen ja kaupunkien kesken edistää ulkomaalaisten opiskelijoiden ja henkilöstön asettautumista Helsinkiin parantamalla palveluja ja vastaanottoa.

Palveluiden tuottaminen monimuotoistuvassa kaupungissa vaatii uudenlaista otetta. Uskomme siihen, että palveluita pystyy tuottamaan entistä paremmin sellainen henkilöstö, joka on yhtä monimuotoinen kuin asukkaat, joille se palveluja tuottaa. Kaupungin strategiaohjelmassa on sitouduttu siihen, että vieraskielisen henkilöstön osuus lähestyy väestöosuutta, eli tällä hetkellä reilua 10 %:a. Monilla aloilla on tähän jo päästy. Lisäksi on panostettu henkilöstön valmiuksien lisäämiseen monimuotoisuuden johtamisessa.

Helsingin ja naapurikaupunkien yhteinen Maailman design-pääkaupunki -hanke 2012 tarjoaa erinomaisen mahdollisuuden työstää edelleen Intercultural city -raportissa esille nostettuja palvelutarpeita ja kehittää kaupunkiamme kohti aidosti monimuotoista, kansainvälistä metropolia. Tärkeänä opetuksena tässä hankkeessa on ollut se, että keskeinen edellytys kaupungin monimuotoistumiselle ja avoimen ilmapiirin luomiselle on kaupungin sekä poliittisen että virkamiesjohdon julkinen sitoutuminen yhteisesti sovittuihin tavoitteisiin. Näihin tavoitteisiin kuuluu kaupungin kehittäminen avoimemmaksi kaikille helsinkiläisille. Ja lopuksi voin ilolla todeta, että sisäasiainministeriö

22.9.2010

viime viikolla on palkinnut Helsingin kaupungin tavoitteellisesta ja onnistuneesta maahanmuutto- ja kotouttamistyöstä.

Kiitoksia.

Valtuutettu Kari

Kiitos, puheenjohtaja.

Ehkä tästä raportista mielestäni näkee aika hienosti sen, että ulkopuoliset ihmiset voivat joskus nähdä sellaisia asioita kaupungista, joille itse tulee sokeaksi. Vaikka kaupunginjohtaja tässä esitteli näitä ideoita, joita raportti nostaa esille, enemmänkin ideapankkina, niin toivon, että nämä kehitysehdotukset otetaan vakavasti. Mielestäni siellä on monia hyviä ajatuksia. Erityisen iloinen olin näistä erityisistä kehitysalueista, joista juuri keskustakampus oli yksi. Olin tänään tapahtumassa, jossa ylioppilaskunta epätoivoisesti yritti tehdä keskustakampuksesta elävää ja iloista aluetta, ja eihän se kauhean helppoa ole, kun kumpienkin päärakennusten etuovien edessä on hallintorakennus. Ehkä tämä on jotenkin piirre, joka kertoo keskustakampuksen elävyydestä aika paljon.

Toinen alue, joka tässä nostettiin hienosti esille, oli Hämeentie. Meillä on uskomattoman rikas maahanmuuttajien pienyritysten keskittymä, joka voisi olla hieno monikulttuurinen keskus, mutta sen sijaan siinä on tie, joka raportin tekijöiden mukaan heille selitti sen, minkä takia Suomesta tulee niin paljon formulakuskeja. Hämeentie on aika ankea ja jalankulkijalle vihamielinen, kun se voisi olla hieno alue, jonne ihmiset tulisivat kauempaakin.

Ehkä vielä se, minkä haluaisin, että ihmisille jäisi siitä raportista mieleen, on se huoli, mikä läpi sen tekstin nousee asenteiden kovenemisesta Suomessa. Minusta on hyvä, että Helsinki pitää rohkeasti kiinni sellaisesta asenteesta ja toiminnasta, että rakennetaan tästä kaupunki, jonne kaikki ihmiset haluavat ja saavat tulla.

Kiitos.

Valtuutettu Sumuvuori

Arvoisa puheenjohtaja.

22.9.2010

Kiitoksia Emma Karille hyvästä kysymyksestä, ja kiitos kaupunginjohtajalle vastauksesta. Jos jossain avoimuutta ja monimuotoisuutta edistäviä suosituksia tai toimenpiteitä voi pohtia, niin tulevassa Helsingin kulttuuristrategiassa, joka on nyt valmistelussa kulttuuriasiainkeskuksessa ja on tulossa lautakuntaan marraskuussa ja kaupunginvaltuuston keskusteltavaksi tammi-helmikuussa. Siellä varmasti näitä asioita, että miten Helsingistä saadaan paitsi hausempi myös avoimempi ja monimuotoisempi, näitä kysymyksiä tullaan käsittelemään.

Sitten maahanmuuttajien palveluista tuli mieleen tämän kysymyksen yhteydessä, että meillä oli eilen lautakunnassa käsittelyssä kuntalaisaloite, jossa toivottiin erityisesti maahanmuuttajaisille omaa kulttuurikeskusta, ja sille oli ehdotettu paikaksikin jo Vuosaaren kartanoa. Me annoimme siitä sellaisen lausunnon, että me toivomme, että eri maahanmuuttajia edustavat tahot, järjestöt ja muut selvittävät tai heidän kanssaan yhdessä selvitetään näitä mahdollisuuksia, että voimmeko me saada myös Itä-Helsinkiin tämäntyyppisen kulttuurikeskuksen. Meillähän on loistavia palveluja tarjoava kulttuurikeskus Caisa täällä kantakaupungissa, mutta idästä ehkä puuttuu tämäntyyppinen kokoava voima. Se on syytä tehdä monihallintokuntaisena yhteistyönä ja ottaa siihen myös mukaan tosiaan maahanmuuttajajärjestöjä edustavat tahot.

Kiitos.

Valtuutettu Moisio

Puheenjohtaja.

Valtuutettu Kari kyllä osui oikein olennaiseen kysymykseen tällä kyselytuntikysymyksellään. Niin kuin raporttikin toteaa, monikulttuurinen Helsinki on ihan meidän omissa käsissämme, ja sen kohtalo ja tulevaisuus on meidän päätettävissämme eikä kenenkään muun.

Minusta ei ollut yhtään yllättävää, että tämä yliopiston keskustakampus nousee tässä tilanteessa esille, koska kun tuohon Porthanian ja päärakennuksen tietämille tulee, pitäisi tulla sellainen tunne, että tulee yliopistoon. Valitettavasti siltä ei se vielä kukaan tunnu, vaikka kehittämistä siltä osalta onkin jonkin verran jo tehty. Kuten valtuutettu Kari totesi, sen tilan elävyyden ja ikään kuin sen nousemisen eteen pitää vielä tehdä aika paljon töitä, mistä voisi aloittaa tämän autottoman

22.9.2010

päivän tiimoilta sillä, että poistetaan autot siltä alueelta.

Kuten kaupunginjohtaja totesi, tämä design-pääkaupunkivuosi on suuri mahdollisuus kaupungille kehittää monikulttuurisuuttaan ja monimuotoisuuttaan. Minä haluaisin oikeastaan vielä sanoa tästä raportista kahta sellaista ansaa, jotka siellä on nostettu esille. Me emme saa langeta sellaiseen ansaan, jossa aletaan arvottaa maahanmuuttajia sen mukaan, mikä heidän hyötynsä Helsingin kaupungille on. Pakolainen tai työn perässä Helsinkiin tuleva – molemmat ovat yhtä arvokkaita uusia helsinkiläisiä. Toinen tärkeä huomio, mikä tässä raportissa esitetään, on se, että monimuotoisen kaupungin pitää olla myös valmis ratkomaan niitä konflikteja, joita syntyy, kun eri kulttuurit kohtaavat. Pään tunkeminen pensaaseen siinä tapauksessa ei auta.

22.9.2010

Valtuutettu Halla-aho

Arvoisa puheenjohtaja.

Näin tämän raportin, luin sen tänään ensimmäistä kertaa. Kysyisin kaupunginjohtaja Pajuselta, että mikä kaupungin elin tämän raportin on tilannut ja kuinka paljon tähän hankkeeseen varattiin ja käytettiin rahaa?

Pidän mielenkiintoisena sitä valtuutettu Karinkin mainitsemaa ajatusta, että Hämeentiestä tehtäisiin erityinen monikulttuurisuusvyöhyke. Tällaiselle erityiselle monikulttuurisuusvyöhykkeelle halukkaat sitten voisivat mennä ihmettelemään monikulttuurisuutta.

Kiitos.

Valtuutettu Saarnio

Kiitos, puheenjohtaja.

Tämä on hyvin mielenkiintoinen kysymys, joka on nyt noussut keskusteluun meillä. Tässä on puhuttu yliopistokampuksesta monikulttuurisena kohtaustilana, mutta minusta pitäisi ajatella asiaa laajemmin. Meillä on monia lähiökeskuksia, joissa itse asiassa on suomalainen kaupunki ympärillä. Tällainen on esimerkiksi Kontula, jossa kansalaisjärjestöjen toimesta on järjestetty mitä monimuotoisempia tapahtumia, jotka on tarkoitettu monikulttuurisiksi. Siellä yrittäjät ovat järjestäneet Ostarifestarin ym., siinä on ympärillä sosiaalityöntekijät, jotka tekevät työtä maahanmuuttajien keskuudessa, seurakunta, monet vapaaehtoisjärjestöt edelleen ja sitten Sympis, syrjäytyneille tarkoitettu kahvipaikka, eli se olisi aivan luonnollinen keskus. Sitä ostaria kehittämällä, siinä on iso tori, siihen hyvin monimuotoista toimintaa pystyisi järjestämään, kun se saisi vain riittävästi tukea. Se olisi myös luonnollista, koska Kontulan alueella asuu erittäin monien kansallisuuksien edustajia, ja tähän saakka ainakin sopu on säilynyt suhteellisen hyvänä ja päinvastoin on kehittynyt viime aikoina yhteistyö eri väestöryhmien kesken.

Tässä mielessä ei pitäisi unohtaa, silloin kun puhumme sosiaalisista kohtaustiloista ja hyvistä paikoista, myöskään lähiökeskuksia. Samantapainenhan on Vuosaarella, Mosaiikkitori tai vastaava siinä

22.9.2010

läheisyydessä. Eri paikkoja, joissa voi tavata eri kansallisuuksien voimailijat ja veltoilijat, eri kansallisuuksien edustajat, rullalautailijat ja runoilijat.

Valtuutettu Kolbe

Kiitos, puheenjohtaja.

Valtuutettu Karin viittaama raporttidebatti koskee tietysti sitä, mitä Helsinki kaupunkina ja hallintoyksikkönä voi tehdä, jotta tällainen interkulttuurisuus toteutuisi. Ehkä meidän kannattaisi erottaa se kaupungin määräysvallassa oleva toiminta, joka nyt – niin kuin olemme jo nähneet – liittyy esim. tapahtuma-entusiasmiin tai tapahtumahypetykseen, jossa kaupunki on ollut aivan keskeinen avaamaan toimintojaan. Siitä voimme olla kiitollisia ja iloisia, että näin on. Aikaisemmin lupakäytännöt ja poliisikulttuurit ja järjestyssäännöt aika pitkälti hallitsivat tätä. Tämänäköisissä asioissa kaupunki on osoittanut aika hienosti joustavuutta.

Samoin keskustelu halliyrittäjyydestä, se sopii laajentaa laajemminkin. Siinä näkisin, että myös kaupungin lupajärjestelmä ja –viidakko pitäisi saada jollakin tavalla yhdenmukaiseksi, että tilat, tapahtumat, yrittäjyys, niitä voitaisiin hoitaa yhdeltä luukulta. Esim. nyt tiedetään, että monimuotoisen yrittäjyyden iso haaste on hygienia- ja elintarvikelainsäädäntö, joka säätelee aika tiukasti, ja aika tiukalla juridiikalla vedetään sitä, voiko kadulla paistaa lettuja vai eikö voi paistaa. Tämä on myös sellainen kenttä, jossa kaupunki voisi varsin johdonmukaisesti toimia, jotta saadaan järkipäiseksi tämä systeemi.

Sitten on meidän perinteinen kansalaistoiminnan traditiomme, jossa kyllä näkisin, että sekä monimuotoisuus että monikulttuurisuus on vahvasti ollut Helsingin historian perinne. Tässä ei tarvitse pyörää keksiä uudelleen vaan avata näitä perinteitä. Yliopiston rooli on tässä ollut aivan keskeinen ja ylioppilasjärjestöjen, ja allekirjoitan täysin tämän Fabianinkadun kuilumaisuuden, joka masentavalla tavalla estää ja torjuu kaiken toiminnan. Tässäkin me voimme olla kaupunkina ja kansalaisina erittäin aloitteellisia. Toivottavasti se toteutuu.

Kiitos.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

22.9.2010

Helsinki on aina ollut monimuotoinen kaupunki, erilaisten ihmisten kulttuurien ja elämäntapojen kohtaamispaikka. Minusta tätä kuvaa kannattaisi myös siinä mielessä vähän monipuolisemmin katsoa, että tämä on ollut niin duunareiden, pienituloisten ihmisten kuin sitten varakkaampienkin kaupunki. Kysymys monimuotoisuudessa on myös siitä, millä tavalla me suhtaudumme niihin sosiaalisiin kysymyksiin, joita Helsingissä ihmiset joutuvat kohtaamaan. Tässä nyt puheena olevassa raportissa kiinnitetään huomiota ja kannetaan huolta asenteiden kovenemisesta. Minusta kannatta mieltä, mistä se johtuu. Tällainen ilmiö on olemassa, ja huolenaihetta on.

Aika usein näyttää siltä, että monimuotoisuus ja kansainvälisyys nähdään ja näyttäytyvät taloudellisen ja hallinnollisen eliitin hankkeina, jotenkin paremmin toimeentulevia ihmisiä palvelevina asioina. Täällä valtuutettu Saarnio jo viittasi lähiöihin tässä yhteydessä. Ja tämä on kyllä vakava kysymys, jota on syytä mielestäni mieltä. Onko Helsinki kohdentanut silloin toimintansa oikein, jos näin koetaan?

Toisaalta tietysti tätä asenteiden kovenemista varmasti on ruokkinut se, että samaan aikaan monet helsinkiläisten peruspalvelut ovat heikentyneet, ja tämä olisi toinen suunta, jossa johtopäätöksiä on myös tehtävä.

Ledamoten Wallgren

Puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

Kiitän kaupunginjohtaja Pajusta, valtuutettuja Kolbe, Kari, Hakanen ja muita hyvistä puheenvuoroista. On miellyttävää, että näin myönteisessä ilmapiirissä voidaan käydä tätä keskustelua. Meillä on yhteisiä perusarvoja tässä, tavoitteena avoimuus. Meillä on realistinen lähestymistapa, katsomme, että myönteiset kohtaamiset ovat mahdollisia, mutta ne vaativat työtä myös onnistuakseen. Tämä on hyvä, meillä on käytännöllinen lähestymistapa. Pyritään siihen, että lainataan parhaita ideoita ulkomailta, tuodaan niitä tänne, että kehitetään käytännöllisiä ratkaisuja ongelmakohtiin, että maahanmuuttajat osallistuvat toiminnan kehittämiseen. Tämä on kaikki hirveän hyvä.

Haluaisin kysyä nyt tätä taustaa vasten, hyvää meininkiä vasten, kaupunginjohtaja Pajuselta, että onko reagoitu, kun kesällä Suomen romanijärjestöt lähetti 9.7.2010 tiedotteen, jossa he ihmettelivät sitä,

22.9.2010

että Helsingin kaupungin romanityöryhmässä ei ole yhtään romania eikä työryhmä ole kuullut romanijärjestöjä tämän työn aikana? Niin onko kaupunki nyt tarttunut tähän ja laajentanut työryhmän kokoonpanoa tai muulla tavoin osallistanut romaneja työryhmän työhön?

22.9.2010

Valtuutettu Puura

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Itse pidän myös tärkeänä Helsingin kaupungin avoimuuden ja eloisuuden lisäämistä eri keinoin, ja haluan painottaa sitä näkökulmaa, että ihmisten kohtaamisen lisääminen arjessa, ihan koko Helsingin alueella, on aika keskeinen keino, kuinka pystymme tekemään sellaisia rakenteita, jotka edesauttavat ihmisten luonnollista kohtaamista, jotka vähentävät ihmisten yksinäisyyttä. Yksi tällainen keskeinen väylähän ovat ihan nämä peruspalvelut, joissa voi tavata niin kantasuomalaisia että ulkomaalaistaustaisia perheitä, lapsia ja heidän vanhempiaan, ja tietenkin työyhteisöissä myös on tärkeää, että on ja yhä enemmän on myös Helsingin kaupungilla rekrytoituna ulkomaalaistaustaisia ihmisiä. Mielestäni tämä on täysin perusteltua ja oikea suuntaus. Myös monet yksityisen sektorin työnantajat ovat huomanneet, että se on etu. Eli meidän pitää edelleen pyrkiä vähentämään työsyrijintää etnisistä syistä ja lisäämään maahanmuuttajien työllistymistä ja kotoutumista ja suomen kielen tai ruotsin kielen taitoa.

Sen lisäksi haluan painottaa järjestöjen ja vapaaehtoistyön merkitystä kaupungin eloisuuden ja avoimuuden lisääjinä. Meillä on haasteita edelleen tilavuokrakysymyksissä ja esimerkiksi siinä, että kun eri kaupunginosissa on näitä järjestöjä ja tärkeää vapaaehtoistyötä, niin ei saada näitä aluekoordinaattoreita kaupungin puolesta järjestettyä, jotka voisivat tätä toimintaa järkevästi koordinoita. Lisäksi ovat vielä kaupunkisuunnittelukeinot, joilla voidaan paljon lisätä tätä kaupungin eloisuutta ja avoimuutta.

Kiitos.

Valtuutettu Anttila

Arvoisa puheenjohtaja.

Olen samaa mieltä, että tämä asia on tärkeä ja Helsingin tulevaisuuden kannalta merkityksellinen. Täällä valtuutettu Saarnio ja Hakanen mm. viittasivat siihen, että eri kaupunginosien erilaisuudet ja vahvuudet pitäisi paremmin tunnistaa ja myös tunnustaa ja ottaa paremmin käyttöön. Siitä syntyy se kokonaisuus. Helsingin monikulttuurisuus ei voi olla pelkästään korkeakulttuurisuutta tai vain joitakin asioita, vaan

22.9.2010

nimenomaan se rakentuu siitä rosoisuudesta ja erilaisuudesta, mitä eri puolilla kaupunkia on. Mutta olen samaa mieltä kuin valtuutettu Puura äskeisessä puheenvuorossaan, että monikulttuurisuuden edistäminen ei etene, ellei siihen myös tule kaupungin tukea. Se tarkoittaa, että meillä on tiloja, on taloudellista tukea, on henkilöstöresursseja ja myös erilaisia säädösten purkuja niin, että tämä monikulttuurisuuden edistäminen ei ole liian vaikeaa.

Toinen tärkeä asia, joka liittyy ihan yleiseen keskusteluun ja ilmapiiriin, joka lähtee jokaisesta sekä palvelun käyttämisessä henkilöstön ja myös valtuutettujen ja poliittisten päättäjien keskusteluissa, joka liittyy erilaisuuden hyväksymiseen. Siinä tietysti on tärkeää, että poliittiset päättäjät ja kaupunginjohto kulkevat etunenässä ja luovat suvaitsevaa ilmapiiriä.

Kolmantena asiana haluaisin myös kielivalintoja korostaa, että ei pelkästään ruotsia, englantia ja suomea vaan myös muita kieliä.

Valtuutettu Vesikansa

Kiitos, puheenjohtaja.

Kiitos valtuutettu Karille erinomaisesta kysymyksestä ja kaikille valtuutetuille vastauksista. Olin erityisen tyytyväinen, kun kuulin kaupunginjohtajalta vastauksen osana, että nimenomaan maahanmuuttajien yritykset ovat lähteneet hyvin käyntiin. Kun tätä raporttia luin ja ajattelin Hämeenkadun pätkää, jossa tällä hetkellä monikulttuurisuus kukoistaa ja ruokakulttuuri erityisesti, niin ajattelin, että se on todella sinne lähes itsestään syntynyt. Samalla tavalla on esim. viimeisen vuoden sisällä syntynyt huomattavaa ravintolatoimintaa Itäkeskukseen.

Palasin muutama vuosi sitten Etiopiasta työstä, muutin takaisin Helsinkiin ja ihmettelin, että täällä ei etiopialaista ravintolaa ole, joita lähes jokaisessa suurkaupungissa maailmalla on. Mutta viimeisen vuoden aikana Itäkeskukseen on syntynyt kaksi uutta ravintolaa, eli itsestään näitä syntyy. Mutta näkisin, että raportin vahvuus on siinä, että nähdään myös kehittäminen pitkäjänteisenä ja huomataan, että mitä itsestään on syntynyt, sitä voidaan myös jollain tavalla tukea. Toivoisin, että jatkossa kun ruokakulttuurista tässä kaupungissa puhutaan gourmetina, niin se nähtäisiin myös monimuotoisena ja erilaisuutta suosivana. Meillä on paljon etnistä, mutta sitä voisi vielä monella tavalla monimuotoistaa.

22.9.2010

Olen ollut iloinen, että täällä puheenvuoroissa on puhuttu myös siitä, että työyhteisöissä väistämättä tulee erilaisia konflikteja. Niitä syntyy myös asuintaloissa naapuriyhteisöjen kesken, ja näitä työtapoja täytyy opetella. Paljonhan on tehty esim. naapurisovittelua ja työyhteisökoulutusta, ja sitä toivon, että tässä kaupungissa jatketaan.

Kiitos.

Kaupunginjohtaja Pajunen

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Keskustelun kuluessa kirjasin kaksi kysymystä. Ensin valtuutettu Hallaaho kysyi, että kuka raportin tilasi ja paljonko se maksoi. Niin kuin vastauksessani totesin, tämä oli tietokeskuksen, henkilöstökeskuksen ja talous- ja suunnittelukeskuksen yhteinen projekti, tilauksen raportista teki tietokeskus. Ja saamani tiedon mukaan tilauksen euromäärä oli 45 000 euroa.

Sitten valtuutettu Wallgren puhui romanijärjestöjen kirjeestä mutta käytti termiä "romanityöryhmä". Ymmärrän, että valtuutettu Wallgren tarkoitti ns. kerjäläistyöryhmää, joka kuitenkin luonteeltaan on keskeisten viranhaltijoiden ja eräiden kumppanien valmistelua avustava elin, jonka keskeisenä asiana on vastuullisten viranomaisten toiminnan koordinointi. Näin ollen se ei ole luonteeltaan ns. neuvottelukunta-tyyppinen elin.

209 §

Esityslistan asia nro 4

VALTUUSTON KOKOONTUMINEN

Valtuutettu Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja.

Yksi asia tässä kiinnitti huomiota. Tuo syyskausi alkaa minusta

22.9.2010

hämmästyttävän myöhään, en koskaan muista niiden 4 kauden aikana, mitkä täällä olen ollut, että ensimmäinen kokous syksyllä olisi vasta 14.9. Onko tähän jonkin erityinen syy?

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Valtuutettu Virkkunen (vastauspuheenvuoro)

Kiitos.

Puheenjohtaja jo vastasikin tähän kysymykseen, jonka Ebeling esitti, eli sehän löytyy sieltä tekstistä.

211 §

Esityslistan asia nro 6

HELSINGIN KAUPUNGIN RAKENNUSJÄRJESTYSEHDOTUKSEN HYVÄKSYMINEN

Valtuutettu Ylikahri

Kiitos, puheenjohtaja.

Minulla ei ole tähän asiaan muuta kommentoitavaa mutta haluaisin nostaa nyt ihan valtuustonkin huomion tähän pykälään 18, joka kuuluu, että "tontilta on varattava riittävästi tilaa polkupyörien asianmukaista säilyttämistä varten". Viimeksi täällä keskusteltiin paljon pyöräilystä, ja tässä kun katsoo näitä lausuntoja, niin rakennusvalvontavirasto olisi ehdottanut, että se olisi kirjattu vähän tarkemmin, että olisi laitettu, että "vähintään yksi paikka / 30 kerrosneliometriä, paikoista vähintään puolet olisi sijoitettava pihatasossa olevaan ulkoiluvälinevarastoon".

Myös kaupunkisuunnittelulautakunta esitti, että tähän olisi voinut laittaa ehkä jotain tarkempia määräyksiä polkupyöräpaikkojen laaduista. Jos meillä on tavoitteena lisätä pyöräilyä kaupungissa, tulee myös eteen se, että niitä pitää myös säilyttää tonteilla. Mutta koska en ole mikään normiriemuinen ihminen, uskoisin, että näitä voidaan myös tontinvarauksissa ja kaavoissa määritellä. Kuitenkin haluaisin kiinnittää huomiota siihen, että kaupungin virkamiehet todella ottavat tarkasti

22.9.2010

tämän sanan "asianmukainen säilyttäminen", että ei ole vain joku pyöräromukasa jossain tontin nurkassa.

Valtuutettu Kantola

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Rakennusjärjestyshän on sellainen enemmän tekninen asia mutta kuitenkin periaatteeltaan hyvin tärkeä, mikä pitää joka kunnassa olla. On hyvä, että sitä nyt on uusittu ja kirjoitettu joiltain osin uusiksi ja tarkennettu pykäliä. Mutta siellä on esim. § 42, jossa puhutaan tapahtumien järjestämisestä, ja me olemme varsinkin kaupunginhallituksessa ja konsernijaostossa kuulleet näitä suunnitelmia, kuinka Helsingistä halutaan rakentaa ja tehdä hyvä tapahtumakaupunki.

Meillä on erittäin hyvä draivi menossa siinä, että helpotetaan tätä, yritetään rakentaa tapahtumien järjestäjille enemmän yhden luukun periaatetta ja että kaikki luvat ja muut saisi helposti kuntoon ja että Helsingissä tapahtuisi koko ajan, täällä järjestettäisiin erilaisia tilaisuuksia katutilassa, kaupunkitilassa. Mutta kun lukee tätä, varsinkin kun on kuullut muun taustalla käytävän keskustelun, niin tulee vähän sellainen, että niin kuin tämä olisi enemmän tapahtumajärjestäjäyksikön ja kaupungin hallinnon toimintaa. Kuitenkin tässä kaupungissa on erittäin tärkeää se, mitä kansalaiset tekevät ja mitä me kukin, meidän järjestömme ja muut, millaiset mahdollisuudet meillä on toimia.

Varsinkin nyt taas kun alkaa vaalikamppailu, tiedetään, kuinka hankalaa on se, että kun haluamme mennä jonnekin järjestämään omaa tilaisuutta, niin monesti on esteenä se, että joko kiinteistön omistaja, kauppaliike tai joku muu sanoo, että tänne ei sovi tämäntyyppinen toiminta. Esittäisin tähän kohtaan pontta, jossa todetaan, että:

Kansalaistoiminta on tärkeä osa paikallisdemokratiaa. Hyväksyessään rakennusjärjestysesityksen kaupunginvaltuusto edellyttää, että tapahtumien järjestämisessä edistetään vapaan kansalaistoiminnan mahdollisuuksia järjestää tapahtumia julkisessa kaupunkitilassa.

Tämä olisi vähän kuin muistutuksena kaupungin virkakoneistolle siitä,

22.9.2010

että on monenlaisia tapahtumia ja myös meidän kansalaisten ihan omat tapahtumat ovat tärkeitä.

Valtuutettu Näre

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvä valtuustoväki.

Kannatan valtuutettu Kantolan pontta.

Raivorakentaminen Helsingin keskustassa saa minut välillä miettimään muuttamista maaseutumaisiin maisemiin, enkä ole mitenkään ainoa, jota tympii siitä aiheutuva jatkuva melu- ja pölyhaitta. En nyt mene tähän ongelmaan syvemmin, vaan otan esimerkiksi pienen yksityiskohdan, johon olen kotikulmillani tällä viikolla havahtunut. Rakennettaessa kevyen liikenteen väylää vanhojen rautatiekiskojen paikalle rautatiekatujen pientareilta on kaadettu tiheää puustoa, joka on toiminut kätevästi meluesteenä Malminkadun ja Kampin keskuksen suuntaan. Pientareelle oltaneen rakentamassa jonkinlaista istutusta puiden tilalle sen sijaan, että puusto olisi jätetty suojaamaan viereistä korttelia liikennemelulta ja -saasteelta.

Toivonkin hartaasti, että vielä parturoimatta oleva puusto Lapinlahdenkadun päässä jätetään rauhaa. Voisiko vastaava apulaiskaupunginjohtaja vaikuttaa tähän? Puilla pitäisi olla arvoa itsessään, mutta koska hallinnossa pärjäävät teknis-rationaaliset arvot luontoarvoja paremmin, esitän seuraavan ponnin:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että pengerryksiä ja muita vastaavia rakennelmia suunniteltaessa periaatteeksi otetaan, ettei meluesteenä toimivia puustoja kaadeta.

Kiitos.

Valtuutettu Karhuvaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Olen erittäin iloinen, että tällainen tarkennuspaperi on tehty ja varsinkin nimenomaan tämän työmaan perustamisen ja hoitamisen takia. Kysyisin ihan tästä, että miten tässä on huomioitu tai miten kaupunki yleensä huomioi esim. vanhojen, isojen tonttien lisärakentamisen silloin, kun halutaan rakentaa esim. matalampi rakennus tontin ulkolaidoille? Tässä puhutaan nyt ulkolaitojen aitaamisesta, mutta onko

22.9.2010

mahdollista rakentaa myös ihan selvä asuinrakennus, esim. rivitalotyypinen asuinrakennus pihalle tontin aidaksi?

Valtuutettu Ingervo

Kiitos, puheenjohtaja.

Kannatan Sari Näreen toivomuspontta. Meluasia on kaikkien asia, ja siihen liittyy monta puolta, myös yksittäiset puut, joita siellä tällä hetkellä kasvaa, sillä alueella.

Valtuutettu Rantanen

Valtuustotoverit.

Kannatan myös tätä pontta, joka liittyy tähän kansalaistoiminnan mahdollisuuksien turvaamiseen jatkoselvittelyissä ja ylipäänsä tähän aihepiiriin liittyen. Me törmäämme koko ajan siihen tilanteeseen, että julkinen ja yksityinen kaupunkitila leikkaa sillä tavalla hassusti, ettemme oikein tiedä, kummasta kulloinkin on kyse. Tuo ponsi nyt ei sitä määrittele, mutta ainakin se pitää meidät hiukan vapaampana soveltaessamme näitä määräyksiä edelleen. Eli minusta se oli oikein hyvä ponsi ja aion äänestää sen puolesta, suosittelen sitä muillekin.

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Valtuutettu Taipale

Arvoisa puheenjohtaja.

Riippumatta tulkinnasta asia on tärkeä. Viime eduskuntavaalien jälkeen pormestari Jussi Pajunen lupasi keskustella kaikkien kauppaketjujen kanssa, että niiden tiloissa voidaan vaalien aikana tehdä yhteiskunnallista työtä. Tämä lupaus pitää lunastaa, kauppaketjuja on vähän, ja me valtuutetut hyväksymme kaavat, joilla nämä kauppaketjut ovat saaneet rakentaa itsensä. Kyllä heidän pitäisi tulla hiukan vastaan ja ymmärtää, että me tuomme sinne myös asiakkaita aika paljon, etenkin jos puolueemme ovat suosittuja niissä tiloissa.

Valtuutettu Anttila

22.9.2010

Arvoisa puheenjohtaja.

Kyllä nyt hiukan hämmästelen valtuuston puheenjohtajan tulkintaa siitä, etteikö Kantolan esittämä ponsi liity tähän asiaan. Kyllähän se ilman muuta on valtuuston tahtotila osoittaa, minkälaisia tapahtumia voidaan järjestää niin, että ne ovat sallittuja ja mahdollisimman helposti toteutettavissa olevia. Kyllä toivoisin todella, että puheenjohtaja nyt muuttaisi tätä tulkintaansa ja tästä asiasta voidaan tehdä päätös täällä valtuustossa.

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja.

Vielä ehkä selvennykseksi: Rakennusjärjestyshän käsittelee sitä lupaharkintaa, joka tehdään maankäyttö- ja rakennuslain pohjalta. Sen lisäksi luonnollisesti mm. maanomistajan luvat tarvitaan, ja veikkaan, että täälläkin käyty keskustelu liittyy hyvin paljolti siihen tilanteeseen, että maanomistaja, joka kaupungin alueella on sitten, ja mikäli johtosääntömuutokset menevät eteenpäin, yhä enemmän yhden luukun periaatteella, lähinnä rakennusvirasto tulee olemaan se maanomistajana toimiva organisaatio, joka sitten mm. näihin tilapäisiin lupiin antaa maanomistajan näkökulmasta lupansa. Mutta tässä tosiaan säädellään sitä maankäyttö- ja rakennuslain mukaista toimintaa ja sen lupaharkintaa Helsingin kaupungissa.

Kysyttiin tontin rajalle rakentamisesta, niin asiallisesti se Helsingissä riippuu meidän kulloisestakin asemakaavastamme. On tilanteita, joissa hyvinkin lähelle tontin rajaa tai jopa rajalle, katurajaan on viety rakentaminen. Se on silloin, mikäli asemakaava sen sallii, mahdollista. Näillä vanhoilla tonttialueilla, missä usein rakennusoikeus on hyvin väljätkö, siellä luonnollisesti rakennuslupavaiheessa tulee harkita sitä asiaa, erityisesti suhteessa naapureihin. Eli varjostus- ja läheisyyskysymykset tulevat lupaharkinnassa esiin. Mutta periaatteessa ja pääsääntö on se, että lähdetään kulloisestakin asemakaavasta, ja jos se sallii rajalle rakentamisen, se on mahdollista, mutta sen jälkeen rakennuslautakunta harkitsee.

Valtuutettu Nieminen

22.9.2010

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Sari Näre nosti äsken merkittävän asian esille, eli melun vaikutuksen rakentamistoimintaan liittyen, mutta asia ei ole näin kategorinen. Osa teistä sijaitsee suojaviheralueiden reunoilla, osa puistojen reunoilla. Joskus puita kaadetaan, joskus ei. Tämä toiminta kuuluu itse suunnitteluun, ja tällaisella ohjeella sitä ei voida rajata. En kannata kyseistä pontta.

Valtuutettu Kantola

Arvoisa puheenjohtaja.

Auttaisiko asiaa, jos muotoilen sitä ponsiesitystä uusiksi? Tarkoitin sen siihen §:ään 42, viittaamaan siihen, kun siinä puhutaan, millaisia tapahtumia järjestetään julkisessa tilassa.

Hyväksyessään rakennusjärjestysesityksen
kaupunginvaltuusto edellyttää, että
rakennusjärjestysesityksen §:n 42 mukaisia tapahtumia...

Anteeksi, nyt meni solmuun jo tämä ajatus, mutta tarkoitin lisättäväksi tähän ponteeni tämän §:n 42, niin silloin se viittaisi oikeaan kohtaan ja siihen, miten järjestetään.

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Valtuutettu Näre (vastauspuheenvuoro)

Valtuutettu Niemiselle muistuttaisin, että tässä 57 §:ssä meluntorjuntaa koskien sanotaan, että ”rakennuksen suunnittelussa ja rakentamisessa on kiinnitettävä erityistä huomiota ulkoapäin rakennukseen tunkeutuvan melun torjuntaan”. Jo pelkästään tästäkin lähtökohdasta on älytöntä lähteä sellaisia rakenteita tai luonnon muovaamia, tässä tapauksessa puita poistamaan. Jos uudestaan jouduttaisiin melusteitä rakentamaan, sehän tuottaa ihan älyttömiä kustannuksia siihen päälle. Ilmeisesti tämä kuuluu ihan hyvin tähän kokonaisuuteen tämä ponsi.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

22.9.2010

En minä osaa sanoa, että onko tuo Kantolan esitys nyt ihan täsmälleen tuohon kuuluva, mutta ainakin tuohon viittaukseen nähden minusta sitä sivutaan noissa taustapapereissa, ja siinä suhteessa tuo ponsi voisi olla minusta ihan kelvollinen. Päättäköön puheenjohtaja, miten päättää, mutta minusta se kannattaisi ottaa äänestykseen.

212 §

Esityslistan asia nro 7

LÄNSISATAMAN TONTIN 20812/1 ASEMAKAAVAN MUUTTAMINEN (NRO 11972)

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

On hyvä, että kaupungin eri alueille tulee asuntojen lisäksi myös työpaikkoja, mutta tässä Länsisataman kaavamutoksessa vierastan kyllä ehdotusta 40 metriä korkeasta, pääosin ikkunattomasta kolossista, enkä voi mitenkään uskoa, että kukaan suunnittelija olisi tällaista halunnut tähän kaavaan esittää Jätkäsaareen rantaan rakennettavaksi. Kyse on ilmeisesti vain rakennusliike Hartelan ja Verkkokauppa.comin intresseistä, joita tällä ehdotuksella nyt yritetään palvella.

Liikenteellisestikin tämä esitys on aika ongelmallinen. Esitän, että asia palautetaan uudelleen valmisteltavaksi.

214 §

Esityslistan asia nro 9

LAAJASALON KORTTELEIDEN 49047, 49074 JA 49090 OSIEN JA PUISTOALUEEN

22.9.2010

ASEMAKAAVAN HYVÄKSYMINEN SEKÄ TONTTIENTEN 49074/2, 49075/3 JA 49079/1
YM. ALUEIDEN (KRUUNUVUORENRANTA, GUNILLANKALLIO) ASEMAKAAVAN
MUUTTAMINEN (NRO 11888)

Valtuutettu Hakanen

Puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Me käsitelimme tätä Laajasalon Kruunuvuorenrannan alueen kaavaa täällä aikaisemmin. Nyt se on meille palautettu tai palautunut uuteen käsittelyyn, koska Uudenmaan ELY-keskus teki siitä muistutuksen. Se muistutus omalla tavallaan kuvaa sitä, miten huonosti tämä kaava on kaiken kaikkiaan valmisteltu. Siitä on 4 hallinto-oikeudelle tehtyä valitusta, sitä runnotaan läpi alueen asukkaiden mielipiteestä piittaamatta. Suurin ongelmahan tässä ovat liian suuret rakentamistavoitteet. Rajaamalla rakentamisaluetta kohtuullisemmaksi saataisiin Kruunuvuorenrannasta ja Laajasalosta vielä hienompi alue, jossa säilyisi myös arvokasta luontoaluetta esitettyä paremmin. Erityisesti tämä Gunillankallio on sellainen alue, joka pitäisi jättää kokonaan rakentamatta.

Arvelen, että moni valtuutettu ei tähän asiaan oikein enää ehkä ole innostunut paneutumaan, koska tämä on jo kerran käsitelty täällä, mutta mielestäni huono esitys ei siitä parane, että se tuodaan uudelleen hyväksyttäväksi. Siksi esitän asian palauttamista uuteen valmisteluun.

Valtuutettu Soininvaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Mehän käsittelemme nyt ainoastaan kysymystä parvekelaseista. Minun täytyy kyllä sanoa, että ELY-keskus on ylittänyt tässä kyllä itsensä: vaatii kaavamutosta asiasta, jota yleensä ei ole tapana laittaa kaavaan ollenkaan. Minusta tämä osoittaa, että valtaa käytetään aina pikkuisen enemmän kuin sitä on tarkoitus olla.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

22.9.2010

Arvoisa puheenjohtaja.

Kaupunkisuunnittelulautakunnan varapuheenjohtaja asiallisesti osui oikeaan, eli tässähän tosiaan meidän harkintamme on joko säilyttää aikaisempi päätöksemme tai sitten suostua tähän ELY-keskuksen edellytykseen, jonka he oikaisuvaatimuksena ovat meille esittäneet. Se kaava käsiteltiin jo aikanaan, ja tässä tapauksessa valmistelussa omaksuttiin se keskiajan naisille tuttu periaate, että kun kapealla kadulla kaksi naista meinasi törmätä, niin kauniimpi väisti.

Valtuutettu Arhinmäki

Arvoisa puheenjohtaja.

Vasemmiston valtuustoryhmään on suhtautunut kriittisesti tähän kaavaan ja esitimme tämän kaavan palauttamista muutama kuukausi sitten käydyssä keskustelussa nimenomaan Gunillankallioiden liian tehokkaan rakentamisen osalta, viherväylä jää liian kapeaksi. Tässä vaiheessa, kun on kuitenkin demokraattisesti valtuusto päättänyt kaavan sisällöstä ja ainoastaan, aivan kuten valtuutettu Soininvaara sanoi, että kysymys on kaavan korjaamisesta parvekelasien osalta, niin katsomme, että tältä osin valtuuston päätös on, me olemme olleet eri mieltä siitä, mutta tässä vaiheessa turha siitä on uudestaan äänestää, koska asiallisesti demokraattisesti valtuustossa asia päätettiin saman kaavan osalta, vaikka olimme silloin eri mieltä.

215 §

Esityslistan asia nro 10

8.9.2010 OSITTAIN PÖYDÄLLE PANTU ASIA

VALTUUTETTUIJEN TEKEMIEN ALOITTEIDEN KÄSITTELEMINE

Aloite 22

Valtuutettu Lipponen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

22.9.2010

Yhä useampi työntekijä kokee työuupumusta työpaikalla. Sairaslomat ovat pitkittyneet, ja työntekijät myös kaipaavat eläkkeelle aivan liian varhain. Herää kysymys, onko Helsinki hyvä työnantaja. Jatkuvasti joudumme kamppailemaan pätevistä henkilökunnasta, ja tulevaisuudessa kuntasektorin tarve pätevään työntekijään vain kiristyy. Nyt jos koskaan on tärkeää parantaa henkilökunnan työssä viihtyvyyttä. Se myös tarkoittaa, että huomiota täytyy kiinnittää johtajuuteen työpaikoilla – johtajuuteen, joka motivoi työntekijät – ja erityisesti huomiota siihen, että osataan johtaa eri-ikäisiä ihmisiä, eli ikäjohtamista tarvitaan.

Yksi vaiettu asia työpaikoilla on ollut työpaikkakiusaaminen, aito syrjintä ja henkilön kokemus, että häntä on syrjitty. Kiusattu on kovin yksin ja uskoo ehkä itsekkin syrjinnän oikeutukseen. Virallisia valituksia on vähän. Kun tasa-arvotoimikunnassa puutuimme tähän työpaikkakiusaamiseen, niin epäkohtia paljastui. Esim. kuitenkin tilastot kertovat, että kiusaaminen on ihan todellista.

Hannu Teittinen ja Juha Lämsä, jotka ovat työsuojeluvaltuutettuja, selostivat esim. kyselystä ja sen tuloksista. Vastanneista 79 % toimi esimiestehtävissä, 11 % työsuojelutehtävissä ja noin 9 % pääluottamusmiehinä. Kyselyyn vastanneista noin 30 % oli itse ollut kiusaamisen ja epäasiallisen kohtelun kohteena työpaikallaan. Työpaikkakiusaamisen laajuutta kuvasti myös se, että kysymykseen ”Oletko viimeksi kuluneiden 2 vuoden aikana ollut tilanteessa, jossa työntekijä on tullut kertomaan sinulle kokemastaan kiusaamisesta, epäasiallisesta kohtelusta?”, 36,61 % vastasi ”En kertaakaan”. Eli tähän kertoo sitä, että 60 %, ylikin, oli ollut tällaisen asian todistajana.

Helsingin tasa-arvotoimikunnassa on haluttu tätä asiaa nostaa esille. Valitettavasti tasa-arvo-ohjelmaa käsiteltäessä ei päästy äänestämään näistä ponsista, jotka liittyivät juuri tähän työpaikkakiusaamiseen ja nollatoleranssiin eli että asia nostetaan esille ja siihen todellakin puututaan. Tätä ei silloin saatu toiminnallisen osuuden yhteydessä käsiteltyä, sen takia tein näistä aloitteen.

Kuten sanoin, tasa-arvotoimikunnassa tähän on puututtu, ja olemme nyt saaneet sellaisen muutoksen, että ensi vuonna kun tehdään kysely Helsingin kaupungin työntekijöille, niin siellä on yhtenä kysymyksenä tämä työpaikkakiusaamisen kokeminen, ja näin toivon mukaan päästään käsiksi virastotasolla ihan työpaikkakohtaisesti siihen, että missä on ongelmia, jotta näihin ongelmiin voidaan puuttua. Lisäksi myös toivoisin, että kiinnitettäisiin huomiota siihen, että ohjeet

22.9.2010

työntekijöille, miten he voivat hakea apua työpaikkakiusaamisen yhteydessä, niin ne olisivat vähän helpommin saatavissa. Tällä hetkellä pitää olla aikamoinen salapoliisi, että kaupungin sivuilta löytää sen oikean sivun, mistä apua ja tietoa löytyy. Itse olen henkilökohtaisesti joutunut hakemaan kissojen ja koirien kanssa henkilöitä, jotka pystyvät auttamaan työpaikkakiusaamista kokeneita Helsingin kaupungin työntekijöitä.

Lisäksi haluaisin, että jatkossa me koulutamme entistä enemmän luottamushenkilöitä työpaikoilla siihen, että he tunnistavat työpaikkakiusaamista ja osaavat auttaa työntekijöitä.

Kiitos.

Valtuutettu Näre

Arvoisa valtuustoväki.

Valtuutettu Lipposen mainitsemien lukujen pohjalta työpaikkakiusaamisessa on ehkä menty vähän takapakkiakin nyt verrattuna tähän kartoitukseen, jota tasa-arvotoimikunta teki viime valtuustokaudella. Havainnollistan nyt pikkuisen valtuustolta sensuroidulla tasa-arvoraportilla tätä työpaikkakiusaamisongelmaa. Tämähän tuli sähköisesti vasta nyt loppukeväältä saataville, että sitä oli vaikea ylipäänsä saada paperilla.

Raportti oli yksityiskohtaisempi kuin esim. se raportti, joka vaikutti Helsingin saamaan tasa-arvopalkintoon tätä ennen. Tässä raportissa kysyttiin tasa-arvon tilasta sekä virasto- että henkilöstötasolla ja suppeasti myös kuntalaisilta. Tähän henkilöstökyselyyn vastasi netitse lähes 2 200 Helsingin kaupungin työntekijää, ja se oli muistaakseni, olikohan se nyt 2006, kun se tehtiin. Tällöin henkilöstökyselyyn vastanneista 11 % kertoi, että heidän työpaikoillaan oli esiintynyt työpaikkakiusaamista toistuvasti ja 43 %:n mielestä joskus. Eli yli puolet oli kuitenkin havainnut tätä työpaikoillaan tuossa kartoituksessa. Aiemmin vastaavat luvut, eli edellisen tasa-arvoraportin osalta, olivat 17 % ja 44 %.

Työpaikkakiusaamista näyttää virastokyselynkin – eli tähän vastasi siis johtava porras – esiintyvän melko laajasti eli 70 %:ssa virastoja. Henkilöstökyselyssä oli myös avoimia vastauksia, ja näistä 800 vastauksessa, lähes kolmasosassa, ilmenee, että havaittuun kiusaamiseen ei ole puututtu. Osassa näistä vastauksista tulee esiin, että kiusaaminen sivuutetaan tai siihen suhtaudutaan vähättelevästi.

22.9.2010

Aineistorepliikki: "Peitellään ja vähätellään ja moititaan huumorintajun puutetta, varmaan tehty yksittäistapauksissa parempaakin, mutta siitähän eivät muut saa tietää mitään".

Yleisin tapa puuttua työpaikkakiusaamiseen oli puhua työntekijän kanssa. Näin tehdään runsaassa neljäsosassa tapauksista. Joissakin tapauksissa kiusaajille annettiin huomautus, ja noin joka kahdeksannessa kerrassa turvaututtiin työsuojeluun, terveystuoltoon tai työnohjaukseen. Joissakin tapauksissa kiusaaminen on johtanut sairaslomiin, muutamissa tapauksissa myös oikeustoimiin. Jotkut vastaajat kertoivat, että kiusaaminen vain pahenee, jos sen nostaa esiin. Osassa vastauksia kiusaamisen nähdään liittyvän johtamisongelmiin. Toisinaan ongelmaa pyritään ratkaisemaan työpisteen tai työpaikan siirrolla.

Kysyttäessä vastaajilta heidän omakohtaisista kokemuksistaan kiusaamisesta 25 % kertoi, että heitä oli kiusattu omilla työpaikoillaan, kun aiemmassa kyselyssä prosenttiosuus oli 34. Eli tuona ajankohtana kiusaaminen näytti siis vähentyneen mutta oli silti yleistä, ja mitä Päivi Lipponen toi tuossa esiin, asia näyttää taas menneen huonompaan suuntaan. Ehkä tämä tehostaminen vaikuttaa siihen. Kun vastauksia tarkastellaan sukupuolittain, havaitaan naisten kokeneen työpaikkakiusaamista miehiä enemmän.

Lopuksi muutama esimerkki: "En ole jäänyt sairauslomalle ja olen todennut, että parempi olla hiljaa, koska asiat on sen verran vaikeita esimiesten käsittellä, että uhri on helpoin syyllistää". Sitten vielä toinen esimerkki: "Kerroin asiasta työterveyshuollossa, missä kuulin muidenkin valittaneen samasta esimiehestä. Hän oli mies ja hänen esimiehensä oli mies, joka ei saanut sanotuksi asiasta tarpeeksi jämäkästi, vaikka työterveyshuolto informoikin yksikkömme tilanteesta. Seuraus oli, että meidän yksikössä oli aivan poskettomat sairaspöissaolot verrattuna keskuksen muihin yksiköihin. Neljä lähti muihin hommiin, minä olin puoli vuotta sairauslomalla, jonka jälkeen esimiehekseni laitettiin eräs kollega, joka tuli väliportaaksi tämän kiusaajapomon ja minun väliin. En enää joutunut keskustelemaan hänen kanssaan päivittäin. Ko. henkilö onkin nyt toisessa virastossa, josta kuuluu ihan samoja pomotusjuttuja." Eli tämä moninaisuuden johtaminen ja ikäjohtaminen on todella tarpeen Helsingissä, se vähentää varmasti työpaikkakiusaamistakin.

Kiitos.

22.9.2010

Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tämä valtuutettu Lipposen tekemä aloite nollatoleranssi-ohjelmasta työpaikkakiusaamisen ehkäisemiseksi ja koko tämä kysymys on hyvin tärkeä, ja se on asia, johon pitää puuttua ja johon Helsingin kaupungilla suurena kaupunkina, ja kun meillä on henkilöstötoiminta hyvin organisoitu, on mahdollisuus myös puuttua. Meillä on käynnistetty jo vuosia sitten johtajien ja esimiesten kouluttaminen. Tämän koulutuksen kautta tietysti erilaisia taitoja, myös ristiriitatilanteiden ja tällaisten tilanteiden ratkaisemista, pyritään antamaan eväitä esimiehille siihen. Tätä esimieskoulutusta jatketaan, ja tämä on syytä ottaa siinä myös entistä vahvemmin esiin.

Myös valtuutettu Lipposen mainitsema monimuotoisuuden johtaminen ja ikäjohtaminen erityisesti, josta valtuutettu Lipponen puhui, niin se on tärkeää. Erityisesti nyt, kun meillä on ikääntyneitä työntekijöitä ja haluamme pitää heistä kiinni, mutta myös nuoria tulee ja nuoret tulevat aivan erilaisesta maailmasta ja ympäristöstä ja näitä ristiriitatilanteita myös sillä tavalla syntyy, tämä on hedelmällinen tilanne, koska voidaan yhdistää osaamista, kokemusta ja nuorta innokasta, uusia ajatuksia nuorten myötä.

Me puhumme monimuotoisuuden johtamisesta, johon lukeutuu myös maahanmuuttajataustaisten työntekijöiden johtaminen, eri-ikäisten ihmisten, eri kulttuuritaustasta tulevien ihmisten johtaminen. Eli tähän pyrimme kouluttamaan esimiehiämme, ja meillä on hyvin määrätietoinen, järjestelmällinen ote tähän, ja siitä tulee kyllä myönteistä palautetta, mutta tulokset näkyvät tietysti pitkällä aikajänteellä. Tämä kyselykysymys, jonka tasa-arvotoimikunta teki, johon valtuutettu Näre viittasi, niin tästähän tasa-arvo-ohjelman yhteydessä keskusteltiin. Se oli siis netissä tehty kysely, jossa saivat vastata ne, jotka halusivat. Se ei ollut otostutkimus, mutta se sinänsä antaa hyvää informaatiota siitä, missä luvuissa suurin piirtein mennään.

Meillä on vajaa 40 000 työntekijää, joista nämä 2 200, nyt en muista tarkkaan, mutta jotain tätä luokkaa se oli, vastasivat siihen. Se on 5 % työntekijöistä, joista sitten ilmoitti 11 %, kuten valtuutettu Näre tuossa totesi, toistuvasti kiusaamista jne.

Me silloin puhuimme tasa-arvo-ohjelman yhteydessä ja totesin silloin, että on syytä tehdä sellainen tutkimus, joka olisi otostutkimus ja joka antaisi henkilöstöstä laajemmin kuvan. Nyt tämä työhyvinvointikysely on yksi, jonka kautta me saamme hyvin laajasti, siellä vastausprosentit

22.9.2010

ovat hyviä. Toinen oli, TIEKEN kanssa keskustelimme siitä, että voitaisiin tehdä kunnollinen otostutkimus, jossa saisimme kartoitettua tietoa ja saisimme myös vertailukelpoisia lukuja, joita voimme sitten jatkossa pidemmällä tähtäimellä verrata ja katsoa, että mihin suuntaan ollaan menossa. Mutta tämä aihe ja asia on tärkeä niin työyhteisöissä kuin myös kouluissa kiusaaminen, eli aihepiiri on todellinen ja siihen pyritään kaikin keinoin puuttumaan.

Kiitos.

Valtuutettu Ingervo

Kiitos, puheenjohtaja.

Kiusaaminen on varmaan yhteiskunnan rikkaruoho, jota on jatkuvasti kitkettävä. Se ei kertalaakista häviä, ei kouluista eikä peruskoulun loputtua, se ei lopu siihen vaan jatkuu työpaikoilla ja muualla, harrasteryhmissä ja kaikkialla, missä ihmiset ryhmissä kokoontuvat. Jos ajatellaan, että koulu on yhteiskunta pienessä koossa, niin mitä tapahtuu opettajanhuoneissa, tapahtuu luokissa, mitä tapahtuu luokissa, tapahtuu työpaikoilla, niin hyvässä kuin pahassa. Kiusaaminen on yksi ilmiö siitä. Niin hyvässä kuin pahassa nämä kaikki asiat kulkevat. Varmaan voi sanoa, että yksin joutuminen, sivuun joutuminen on suurin riski kiusatuksi tulemiselle, ja sen takia varmaan keskeinen asia on pyrkiä edistämään hyvää ilmapiiriä ja arjen kohtaamisia kaikessa, niin kouluissa kuin työpaikoissa, varmaan täällä valtuustossakin.

Martin Luther Kingin kuuluisa lause minusta sopii hirveän hyvin mm. tähän kiusaamiseen, että "vaarallisinta ei ole pahojen ihmisten pahuus vaan hyvien hiljaisuus", ja se haastaa meitä kaikkia reagoimaan omalta paikalta käsin.

Valtuutettu Puhakka

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tämä on erinomaisen tärkeä asia ihan, ei pelkästään Helsingin kannalta vaan ihan yleisemminkin. Tänä päivänä puhutaan paljon tästä työurien pidentämisestä, ja tiedossahan on, että ihmiset mielellään kyllä jatkavat duunissa, jos työ on turvallista ja jos johtaminen on hyvää ja työolosuhteet ovat sellaiset, joissa voi viihtyä. Siitä näkökulmasta

22.9.2010

meillä on Helsingin kaupungissa erittäin tärkeää, että tämä kiusaaminen plus ihan muu työhyvinvointi ovat koko ajan agendalla, että työntekijät pysyvät kaupungilla. Tiedossa on, että tulevina vuosina meillä on todella kilpailua, joudutaan kilpailemaan työntekijöistä, että sillä tavalla tämä on erinomaisen tärkeä yksi osa työhyvinvoinnista, jonka valtuutettu Lipponen on hyvin nostanut esiin.

Tämä, mitä apulaiskaupunginjohtaja Haatainen puhui johtajien ja esimiesten koulutuksesta, on mielestäni erittäin tärkeää. Sehän on tutkimusten mukaan yksi olennainen tekijä, johtaminen, miten ihmiset viihtyvät työssään. Kerrotaan jopa tarinaa, että voi vielä tupakkaa polttaa ja jättää sen liikkumisenkin väliin ja työhyvinvointi on parempi kuin se, että jos siellä on huono johtaja ja työyhteisön henki on huono. Se on turmiollisempaa kuin yksilön oma esim. liikkumatta jättäminen. Sillä tavalla tämä on todella merkittävää, että puututaan tällaiseen. Työpaikan henkeen tämä vaikuttaa suoraan tämä kiusaamisen kitkeminen.

Valtuutettu Näre

Kiitos, puheenjohtaja.

Nuoremassa sukupolvessa rakentuva työeetos todellakin edellyttää hyvää johtamista ja hyvää ilmapiiriä työpaikoilla, koska nuoret eivät enää sitoudu samalla tavalla työnantajiin kuin vaikka vanhempi, nyt eläkkeelle siirtyvä sukupolvi. Eli niin metsä vastaa kuin sinne huudetaan. Nuoret ovat oppineet, että ei kannata sitoutua työnantajiin, kun eivät työnantajatkaan sitouta heitä.

Aloite 23

Valtuutettu Lipponen

Kiitos, puheenjohtaja.

Maahanmuuttajien kieliopintoihin pitää panostaa, ja ilokseni tässä vastauksessa todetaan, että nämä on huomioitu. Nimittäin tasa-arvotoimikunta on puuttunut juuri siihen, millä tavalla maahanmuuttajanaiset pääsevät osaksi suomalaista yhteiskuntaa. Kielitaito on silloin äärimmäisen tärkeässä asemassa, koska usein perheveloitteet jäävät naisen harteille, ja naisen alisteinen asema vielä rakentuu sen varaan, että hänellä ei ole suomen kielen taitoa ja

22.9.2010

tyttölapset ehkä joutuvat toimimaan äitiensä tulkkeina. On hieno asia, että Helsingin kaupungilla on havahduttu tähän ja ryhdytään todellakin panostamaan siihen, että naiset sieltä kotoa saadaan myös kieliohjelmien piiriin ja samalla mahdollistetaan heidän hyvä esimerkkinsä omille tyttärilleen.

Aloite 24

Valtuutettu Lipponen

Koulukiusaaminen on tullut monta kertaa nyt lehtien palstoilla esiin, kun on kerrottu siitä, että mm. tyttöjen käyttämä väkivalta on Helsingissä ja yleensäkin Suomessa jopa raaistunut. Tasa-arvo-ohjelman yhteydessä pyrittiin käsittelemään tätä toiminnallista osuutta, ja silloin se jäi käsittelemättä tämä koulukiusaaminen. Jos me katsomme nuorten tilannetta, mielenterveysongelmat ovat mm. kasvaneet, ja yksi syy, joka taustalta löytyy, on se, että nuoret ovat kokeneet koulukiusaamista ja tavallaan tämä sairastuminen on lähtenyt silloin liikkeelle. Kun he tulevat täysi-ikäisiksi, heidän on enää vaikea löytää sitä jatko-opiskelupaikkaa ja opiskelupaikkaa ammattiin ja sillä tavalla oman elämän ottamista omiin käsiin.

Sen takia voisi todellakin esittää, että Helsingin kouluissa panostettaisiin ns. koulukiusaamisen nollatoleranssiin myös sellaisen koulun me-hengen, yhteisöllisyyden vahvistamiseen, ylpeyteen siitä omasta koulusta, omista luokkakavereista ja tämäntyppiseen teemalliseen kasvatukseen. Kouluissa aika paljon panostetaan aineosaamiseen ja tällaiseen hyvin mitattavaan suorittamiseen, mutta soisi, että Helsingissä lähdetäisiin tällaiseen teemaan mukaan, jossa lähdetäisiin kasvattamaan nuoria sosiaalisuuteen ja solidaarisuuteen ja vastuun ottamiseen omista koulutovereistaan. Se tietenkin edellyttää myös sitä, että opettajat saadaan sitoutumaan kouluihin pitkäjänteiseen kasvatustyöhön. Uskon, että näillä lääkkeillä löytyisi ratkaisu myös koulukiusaamisen nipistämiseen.

Valtuutettu Pakarinen (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Kuten tästä opetuslautakunnan vastauksesta ilmenikin, jokaisessa koulussa on nykyäänkin oltava toimintamalli kiusaamista vastaan. Asia on erittäin tärkeä. Tuossa myös ei hirveän monta kokousta sitten

22.9.2010

hyväksyttiin ponsi siitä, että jokaisessa koulussa pitää olla kiva koulu - tyyppinen malli sen aikaisemmankin mallin lisäksi, että kyllä kovasti tehdään opetustoimessa työtä tämän kiusaamisen poistamiseksi, mutta niin kuin on todettu, helppoa se ei ole.

Ledamoten Björnberg-Enckell (replik)

Tack, ordförande.

Det är en viktig fråga det som ledamoten Lipponen lyfter fram. Det är viktigt i hela vårt skolsystem att man faktiskt tar fasta på de här frågorna om mobbning, därför att vi vet alla från tidningsskriverier att sådant förekommer, och vi vet också att det finns ett samband, ett bevisat samband mellan de här incidenterna i skolorna, skolskjutningarna och upplevd mobbning. Så det är helt klart att det skall finnas en nolltolerans, och nu när vi har en förutsättning av det här KiVa Koulu -programmet, att det skall finnas i alla skolor, och också att alla rektorer och alla lärare börjar förstå att det faktiskt är förbjudet att mobba och att mobbning omedelbart ska leda till åtgärder i skolorna, så tror jag att vi får en förbättring.

Valtuutettu Kuikka

Kiitos, puheenjohtaja.

Asia todellakin on tärkeä, ja kuten Lipponenkin mainitsi, kiusaamisen ehkäisy ja siihen puuttuminen on ennalta ehkäisevää mielenterveystyötä, se ehkäisee mm. masennusta ja sitä kautta syrjäytymistäkin.

Meillä on jo olemassa erinomaisia ohjelmia ja linjauksia, joita toivoisin myös noudatettavan, ja tietysti yritetäänkin. Kuitenkin, onneksi tai valitettavasti, yksittäisten opettajan tai rehtorin toimenpiteillä tai niiden puutteella on valtava merkitys. Ystäväni lasta on kiusattu jo pari vuotta. Tänä aikana on ollut kolme opettajaa, joista vain yksi on saanut kiusaamisen loppumaan, ja tämäkin opettaja oli muodollisesti epäpätevä. Uusi opettaja taas ei myöntänyt mitään ongelmaa olevan olemassakaan, ennen kuin lastenpsykiatri otti yhteyttä rehtoriin. Asia lähti taas etenemään.

Toivon, että opetuslautakunnalle tehtävässä selvityksessä otetaan huomioon sekä oppilaiden että opettajien näkemys koulukiusaamisesta. Näkemyksissä voi olla suuriakin eroja. Jos sitten juhlapuheiden ja todellisuuden välillä havaitaan ristiriitaa, ryhdytään

22.9.2010

toivottavasti toimenpiteisiin.

Kiitos.

Valtuutettu Puhakka

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Haluaisin nostaa koulukiusaamiskeskusteluun verkkokiusaamiseen. Tämä nyt on tullut, tuttavapiirissä ja ihan myös mediassa noussut esille verkossa kiusaamismahdollisuudet, eli koulukaverit saattavat tehdä kiusaa ajattelematta yhtään, mitä siitä seuraa. Me tiedämme aikuisinakin, että aikuiskiusaamista esiintyy verkossa, saati sitten, jos pienet lapset joutuvat sen verkkokiusaamisen uhriksi joko aikuisten taholta, joka nyt ei liity suoraan koulumaailmaan, mutta koulukavereiden taholta. Tämä on mielestäni sellainen, joihin koulujen pitäisi jatkossa koulukiusaamisasioissa kiinnittää huomiota, että sieltä on tulossa tietyntyyppinen aikapommi.

Täällä viitattiin tyttöjen väkivaltaan. Olen törmännyt erilaisiin artikkeleihin, joissa tätä on käsitelty, ja tuntuu olevan, että siitä on kauhean vaikea puhua. Itse asiassa se herättää jopa vihan tunteita, miksi tällaista asiaa nostetaan, mutta mielestäni se täytyy käsitellä ihan samalla tavalla kuin mikä muu tahansa asia, jos tällaista ilmenee. On totuttu siihen, että tytöt ovat kilttejä, hyviä oppijoita ja toki pärjäävätkin monesti poikia paremmin koulussa, mutta se ei poista sitä, että saattaa syntyä myös tyttöjen kesken koulukiusaamista. Se on erinomaisen hyvä minun mielestäni, että tästä on keskusteltu nyt viime aikoina ihan avoimesti, ja toivon, että se jatkuu, koska siellä on varmasti myös pinnan alla olevaa näkymätöntä koulukiusaamista, joka tulee esille, kotona saattaa tulla. Vanhempien pitäisi myös puuttua tähän.

Valtuutettu Urho

Arvoisa puheenjohtaja.

Hyvä kysymys ja erittäin hyvä vastaus opetusvirastolta. Asiaan on varmasti opetusvirastossa ja myös niissä kouluissa, joissa Päivi Lipponen on ollut opettajana, otettu ja kiinnitetty huomiota jatkuvasti, ja silti asia pitää uudelleen nostaa esiin. Tämä opetusviraston teema siitä, että puututaan sekä oppilaiden että opettajien kiusaamiseen, se nousee, mutta miten tunnistaa koulut tai mahdollisesti, miten löytää

22.9.2010

siltä harmaalta alueelta, jossa ei oikein tiedetä, miksi koulussa voidaan huonosti? Yksi keino löytää on kouluterveyskysely, jota entinen Stakes ja nykyisin THL:n osasto tekee, onko se määrävuosin, joka toinen vuosi. Tuloksista pääkaupunkiseudun kouluissa on huomenna tiedotustilaisuus Kauniaisissa. Siellä on sekä fyysistä koululaisen terveyttä koskevia kysymyksiä ja niiden tuloksia, mutta myös psyykkistä hyvinvointia, kouluviihtyvyyttä. Ja kyllä koulukohtaisesti tuloksia kouluissa tulkittaessa voidaan tunnistaa ne koulut, joissa myös sen tyyppistä pahoinvointia, jonka takana voi olla laajempaakin kiusaamista, voi olla. Luokkakohtaisilla kyselyillä myös näihin pystytään osittain puuttumaan.

Toivon, että valtuutetut paneutuvat netissä kouluterveyskyselyn tuloksiin, kun ne julkistetaan huomenna.

Valtuutettu Alanko-Kahiluoto

Puheenjohtaja.

? aloitteet työpaikan nollatoleranssista ja koulujen nollatoleranssista suhteessa kiusaamiseen ovat hirveän hyviä. Oli hirveän hätkähdyttävää kuulla joskus pari vuotta sitten, kun asiaa tutkittiin, että Suomi itse asiassa johtaa työpaikkakiusaamista OECD-maissa, se on aika häkellyttävää. Ja tosiaan siihen varmaan täytyy puuttua, jos halutaan vähentää koulujen ja myös päiväkotien kiusaamista. On hirveän hyvä, jos opetuslautakunta valvoo sitä, että kaikkiin kouluihin otetaan kiusaamisen vastainen ohjelma, koska tosiaan se ponsi, jonka tein jo jokin aika sitten siitä, että varmistetaan, että kaikissa kouluissa on tällainen ohjelma käytössä, niin se johtui nimenomaan siitä, että olin saanut palautetta vanhemmilta, joiden lapset olivat jo joutuneet koulukiusatuiksi, että heidän kouluissaan ei ole minkäänlaista kiusaamisen ehkäisemiseen soveltuvaa ohjelmaa.

Itse asiassa Mannerheimin Lastensuojeluliittohan on pitänyt ääntä siitä, että kiusaamiseen pitäisi puuttua jo päiväkodeissa, että kiusaaminen on hirmu yleistä jo päiväkodeissa, ja päiväkodeissa ei välttämättä sovelleta minkäänlaista kiusaamisen ehkäisemisen ongelmaa. Se nyt on varmaan asia, johon sosiaalilautakunta tai sosiaalivirasto voisi puuttua, ehkä siihen ei tarvita valtuustoaloitetta. Kunhan halusin tuoda tämän esille, että myös päiväkodeissa pitäisi tähän asiaan kiinnittää enemmän huomiota kuin nykyään tehdään.

22.9.2010

Valtuutettu Lipponen

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Hienoa, että valtuustossa on yhteinen kanta siihen, että näistä asioista pitää keskustella ja niihin pitää puuttua ja kiusaamista ei pidä hyväksyä. On hienoa, että täällä on nyt tulossa kiusaamisen vastainen ohjelma Helsingin kouluihin, ja senpä takia on pidettävä huoli, että se ei jää pelkäksi kuolleeksi kirjaimeksi. Valtuutettu Alanko-Kahiluoto nosti esille juuri sen, että meidän pitäisi tavallaan lähteä miettimään näitä kasvatusperiaatteita ihan sieltä päiväkotiopetuksesta lähtien. Eli kyse siitä, että millä tavalla tullaan kavereiden kanssa toimeen, ja uskon, että tällaiset opit kantavat koulumaailmaan ja koulumaailmasta työelämäänkin, meitä ihmisiä eteenpäin.

Valtuutettu Ingervo (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Painoin tätä Outi Alanko-Kahiluodon puheenvuoron aikana, mutta sopii varmaan myös Lipposen Päivin puheenvuoroon. Sosiaalilautakunnassa on ollut jossain seminaarissa keskustelussa tällaista varmaankin, mutta olisi hyvä, että se otettaisiin systemaattisesti siellä. On ihan selvää, ettei kiusaaminen ala vasta kouluissa tai työpaikoilla vaan se alkaa paljon aikaisemmin. Mutta voisi sanoa, että mitä isot edellä, sitä pienet perässä. Se on se koko yhteiskunnan asennemaailma, miten erilaisuutta hyväksytään. Saako olla erilainen vai pitääkö olla samanlainen, ja mitä siitä seuraa? Nämä ovat hirveen isoja asioita, joissa on paljon tehtävää. Ne voidaan tehdä monella tavalla, joko rankaisten ja syyllisten etsimisen kautta tai sitten keskittymällä siihen, miten tästä eteenpäin ja miten saadaan tilanne parannettua jatkossa.

Valtuutettu Sarkomaa

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tässä voi ihan lopuksi vielä todeta, että todellakin meillä on ihan valtakunnallisesti linjattu niin, että jokaisessa koulussa pitää olla nollatoleranssi kiusaamiseen. Meillä valtakunnan tasolla opetusministeriö rahoittaa Kiva koulu -hanketta, jossa Turun yliopiston kanssa nyt ensimmäistä kertaa luodaan tutkimusperusteisesti vaikuttavat toimenpiteet niin, että koko kouluyhteisö tulee kitkemään kiusaamista. Siinä ovat vanhemmat, opettajat ja oppilaat, ja tätä

22.9.2010

viedään nyt joka kouluun. Vielä ei varmasti ole ohjelma parhaassa mahdollisessa käytössä joka koulussa, mutta on hyvä, että Helsinki keskustelee tästä ja ennen kaikkea toimia tehdään, että jokainen lapsi saa avun eikä jää yksin tässä kiusaamisasiassa.

Mutta varhaiskasvatus on asia, tässä on tehty juuri selvitys, että koulukiusaamisen juuret ovat siellä varhaiskasvatuksessa, ja siksi opetustoimen ja sosiaalitoimen yhteistyö tässäkin asiassa on tärkeää. On tärkeää, että me saamme meidän varhaiskasvatustalveemme päivähoiton siirryttyä opetustoimeen niin, että tämä Kiva koulu -projekti on myös siellä varhaiskasvatuksessa. Juuri päivähoitosta vastaavan henkilön kanssa puhuin tuossa pari viikkoa sitten, ja siellä on varhaiskasvatussuunnitelmaan tulossa oma kappaleensa koulukiusaamisesta, mutta kannustan nyt sosiaalilautakunnassa olevia valtuutettuja siihen, että huolehditaan, että Kiva koulu -projektin kaltainen toimenpide on myös meidän päiväkodeissamme, koska siellä ne kiusaamisen juuret ovat. Varhainen toimiminen tässäkin asiassa on todella tärkeää.

Valtuutettu Ingervo (vastauspuheenvuoro)

Kaikki nämä kiusaamisen ehkäisy ja yksinäisyyden ehkäisy liittyvät myös osaltaan ryhmäkokoon ja miten aikuisilla on aikaa ja miten sitä kasvurauhaa on päiväkodeissa Helsingissä.

Valtuutettu Näre

Kiitos, puheenjohtaja.

Ihan jatkaen näitä edellisiä puheenvuoroja halusin kulttuuritutkijana ja sosiologina viitata siihen tunnekuulttuuriin, johon suomalaisia on kasvatettu monia sukupolvia, eli näihin vältteleviin kiintymyssuhteisiin, joissa helposti jätetään ihmiset yksin. Sen takia poliittisissa ratkaisuissa voidaan välillisesti myös ehkäistä kiusaamista eri tasoilla päiväkodeista työpaikkoihin siten, että vaikutettaisiin juuri tämän tunnekuulttuurin rakentamiseen ja satsattaisiin resursseja varhaiskasvatukseen varhaisiin vuorovaikutussuhteisiin.

Aloite 31

Valtuutettu Virkkunen

22.9.2010

Hyvä puheenjohtaja, hyvät kanssavaltuutetut.

Olin keväällä opetuslautakunnassa vastaamassa tähän aloitteeseen enkä silloin esittänyt lausuntoon mitään muutosta. Tämä johtui siitä, ettemme vielä keväällä tienneet, millainen tilanne iltapäivätoimintaan hakeneiden lasten määrässä tulisi tänä vuonna olemaan. Se selvisi meille lautakunnan jäsenille elokuussa, kun opetuslautakunnan syksyn ensimmäisen kokouksen listalla oli huomattavan suuri määrä oikaisuvaatimuksia perheiltä, joiden eka- ja tokaluokkalaiset lapset eivät olleet mahtuneet hakemaansa iltapäivätoimintaan.

Viime keväänä jouduttiin tekemään lähes 500 kielteistä päätöstä iltapäivätoimintaan ottamisesta. Kielteisten päätösten määrä on kolmessa vuodessa kolminkertaistunut. Noin joka 10. hakija jäi ilman toivomaansa paikkaa. Yli neljäsosa paikkaa hakeneista tokaluokkalaisista jäi ilman paikkaa. Syksyllä valtaosalle ekaluokkalaisista pystyttiin järjestämään paikka, mutta nyt syyskuun lopussa parisataa tokaluokkalaista oli edelleen ilman. Opetusvirastolla ei ole tietoa siitä, miten näiden lasten iltapäivät on järjestetty.

Opetusviraston mukaan ”lasten sijoittamisessa iltapäivätoimintaan ovat haasteena paitsi erityisoppilaiden yksilölliset tarpeet ja vaikeudet toimia suurissa ryhmissä sekä ammattitaitoisten ohjaajien rekrytointi, myös lisätilojen löytäminen kustannustehokkaasti ja palveluntuottajien vaikeus laajentaa toimintaa”. Tämä on suora lainaus virastolta.

Näiden haasteiden keskellä olisi hyvä nähdä syy-yhteyksiä. Ammattitaitoisia ohjaajia on vaikea rekrytoida kerhoihin, jotka eivät toimi niille soveltuvissa tiloissa, eikä kerhojen ryhmäkokoja voida loputtomasti kasvattaa. Rauhallista iltapäivää kohtuukokoisessa ryhmässä tarvitsevat muutkin kuin erityisoppilaat. Luokkatilat taas eivät aina kouluissa vapaudu heti silloin, kun ekaluokkalaisten koulupäivä päättyy. Joissain kouluissa iltapäivätoiminta joudutaan järjestämään koulun käytävällä. Ei ole lainkaan kummallista, ettei koululle silloin löydetä toiminnan järjestämisestä kiinnostunutta järjestöä tai osaavia, koulutettuja ohjaajia. Myös lasten vanhempien voi olla vaikea ymmärtää, miksi kaupungin koordinoima toiminta, joka maksaa perheille jopa satasen kuussa, ei kaikkialla kaupungissa tapahdukaan sille soveltuvissa tiloissa.

Iltapäivätoiminnan kysyntä on jatkuvassa kasvussa. Eniten kielteisiä päätöksiä tehtiin tänä vuonna alueilla, joilla on vaarallinen liikenne. Ilman paikkaa on siis jääty tilanteissa, joissa paikan saaminen olisi ollut

22.9.2010

välttämätöntä. Aloitevastauksissa puhutaan siitä, että kouluihin ollaan varustamassa iltapäivätoiminnankin tarpeisiin soveltua opetustiloja. Tämä on toki hyvä ja kannatettavaa, mutta kyse on kuitenkin vain 8 koulusta, joista vain 2 sijaitsee niillä 11 alueella, joille tehtiin eniten kielteisiä päätöksiä. 8 luokkahuoneen uudelleen sisustaminen on hienoa mutta ei vielä vastaa lisääntyneeseen iltapäivätoiminnan tarpeeseen.

Me noudatamme nykyään kaupungissa periaatetta, jonka mukaan iltapäivätoiminnalle ei varata kouluista omia tiloja. Periaate ei ehkä enää nykytilanteessa ole paras mahdollinen vaan ristiriidassa toiminnan kasvattamisen tarpeen kanssa. Toimintaa ei voida laajentaa, jos koululla jo olemassa olevia tiloja ei saada tai haluta osoittaa iltapäivätoiminnalle. Esitänkin siksi aloitevastauksen palauttamista uudelleen valmisteltavaksi siten, että koululaisten iltapäivätoiminnalle voidaan varata kouluilta tarpeen vaatiessa myös muita kuin opetustiloja.

En ole tällä palautusehdotuksella marisemassa uusia, kalliita tiloja vaan tehostamassa jo olemassa olevien tilojen käyttöä mielekkäällä tavalla. Valtuuston ei ole johdonmukaista olla huolissaan koulutilojen liiasta väljyydestä samaan aikaan, kun olemme huolissamme iltapäivätoiminnan tilojen riittämättömyydestä.

Valtuusto on strategiassaan halunnut kehittää kumppanuuksia kolmannen sektorin kanssa. Valtuuston olisi mielestäni siksi syytä varmistaa, että esimerkiksi iltapäivätoimintaa tarjoavilla järjestöillä on käytännön edellytykset tätä toimintaa järjestää. Paras paikka iltapäivätoiminnalle löytyy läheltä koulua tai itse koulurakennuksesta, eikä koulun yhteydessä olevien tilojen osoittamiselle iltapäivätoiminnan tarpeisiin pitäisi mielestäni olla mitään periaatteellisia esteitä, koska siinä ei ole mitään järkeä.

Helsingin kaupungin laatiman perusopetuslain mukaiseen koululaisten iltapäivätoiminnan toimintasuunnitelmaan on kirjattu, että "suunnittelussa tulee huolehtia lapsen tarpeista olla itseksensä ja mahdollisuudesta rauhoittua turvallisessa ilmapiirissä koulupäivän jälkeen", että "toimitilojen ja välineiden tulee olla tarkoituksenmukaisia ja toimintaan sopivia" ja että "yksi toiminnan laatuksiteereistä on turvallinen, toimintaan soveltuva toimintaympäristö". Mielestäni koulun käytävä ei vastaa näihin vaatimuksiin.

Kiitos.

22.9.2010

Valtuutettu Mäki

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Aloitteessani totean, että koululaisten iltapäivätoiminnan tavoitteena on tukea lapsen kokonaisvaltaista hyvinvointia ja terveyttä ja luoda pohjalle hyvälle kasvulle. Tavoitteena on myös luoda lapselle mielekästä, laadukasta ja turvallista vapaa-ajan toimintaa, joka osaltaan tukee lapsen ikäkauden kehitystä. Edelleen esitin, että Helsingin kaupunki ryhtyisi toimenpiteisiin riittävien ja sopivien toimitilojen järjestämiseksi kaikille kouluissa toimiville iltapäiväryhmille. Vastaus sinällään oli hyvä ja olisi riittänyt, mutta vastausta laadittaessa viime keväänä ei ollut tiedossa tämän syksyn iltapäivätoiminnan tilanne. Iltapäivätoimipaikkojahan ei ollut riittävästi. Liian monet helsinkiläisperheet joutuivat epätoivoiseen tilanteeseen miettiessään, miten pieni eka- tai tokaluokkalainen iltapäivän pärjää yksin kotona tai pihalla. Ovathan heidän koulupäivänsä lyhyet päättyen useimmiten 12:n, 13:n aikaan. Tämän johdosta aloitteen tekijänä esitän minäkin asian palauttamista uudelleen valmisteluun, ja vastauksessa tulee esittää valtuustolle toimenpiteet riittävien iltapäiväpaikkojen varmistamiseksi kouluissa ensimmäisen ja toisen kouluvuoden aikana.

Valtuutettu Vesikansa

Hyvät valtuutetut.

Haluan kannattaa Virkkusen tekemää palautusesitystä. Hän puhui tärkeästä asiasta, siitä, että iltapäivätoiminnassa on tärkeää tehostaa olemassa olevien tilojen käyttöä. Emme ole siis haluamassa uusia koulutiloja, vaan meillä on 200 tokaluokkalaista tällä hetkellä ilman iltapäiväkerhopaikkaa ja meillä on olemassa olevia tiloja. Lisäksi voisin kuvitella, että vaikka tämä työsuhde iltapäivisin kello 12:sta alkaen päättyen noin kello 17, ei nyt ole ehkä niistä upeimpia, koska se ei ole kokopäivätoiminen, niin meillä voisi myös löytyä halukkaita järjestöjä laajentamaan toimintaansa. Mutta meidän täytyy systemaattisesti haluta laajentaa myös näiden tilojen käyttöä.

Itselläni on eka- ja kolmasluokkalaiset, eli olen onnellisessa tilanteessa, että tällä hetkellä ekaluokkalainen on saanut paikan, mutta katson läheltä niitä 50 tokaluokkalaista, jotka Pakilan ala-asteelta eivät saaneet paikkoja. Ongelmallista se on erityisesti niillä alueilla, joissa ei ole leikkipuistoa. Eivät loputtomasti leikkipuistotilatkaan taivu. Tiedän puistoja, joissa on 60 koululaista iltapäivisin sadetta pitämässä, ja

22.9.2010

silloin me emme voi puhua, että tilat hirveän hyvin olisivat toimintaan soveltuvat.

Yksi ongelma tällä hetkellä tähän iltapäiväkerhotoimintaan, mihin toivoisin, että opetuslautakunta jatkossa myös puuttuu, on tiedotus. Vanhemmille täytyisi saada tiedotusta parannettua, että alueen kaikista paikoista tulee yhdenmukaista tietoa silloin, erityisesti jos on esikoinen kyseessä, ja myös, jos paikkoja kaikille ei riitä, niin valintakriteerit olisivat selvät.

Kiitos.

Valtuutettu Pakarinen

Kiitos, puheenjohtaja.

Ajatus on tietysti kaunis ja kannatettava, mutta valitettavasti en voi palautusta kannattaa yksinkertaisesti siitä syystä, että tilanne on se, että meillä kaikki tilat, joita kouluissa on iltapäivätoimintaan käytettävissä, ovat käytössä. Eli tämä sääntö, johon valtuutettu Virkkunen viittasi, tarkoittaa sitä, että iltapäivätoimintaa varten ei pääsääntöisesti vuokrata erillisiä tiloja. Tosin tässä tehdään poikkeus järjestöjen osalta, eli niillä on vuokratiloissakin ryhmiä. Silloin, jos järjestö on joutunut vuokraamaan sitä varten ulkopuolisen tilan, niin saa siitä korvausta.

Eli vaikka puhutaan, että meillä on paljon puolityhjiä kouluja, niin meillä on myös hyvin täysiä kouluja. Jos siellä ei sellaista tilaa ole, minun käsittääkseni tässä tilanteessa ei ole syytä, kun sitten toisaalta pienillä budjeteilla liikutaan, ryhtyä ulkopuolista tilaa siihen, vaan pyrkiä sieltä koululta tila löytämään.

Vielä tuohon, on ollut paljon puhetta siitä, että paikkoja ei ole saatu, se pitää paikkansa. Tämähän ei ole lakisääteistä toimintaa, johon olisi subjektiivinen oikeus, minkä takia on hirveän vaikea laskea vuosittain, kuinka paljon on kysyntää iltapäivätoiminnan paikoille. Niin kuin kävi ilmi, määrät ovat vuosi vuodelta lisääntyneet. Meillä oli rahaa ihan yhtä paljon käytössä tänä vuonna kuin oli edellisenä vuonnakin. Edellisenä vuonna se suurin piirtein riitti, tänä vuonna se ei riittänyt. Tässä tulee myös aina kesäisin hyvin paljon peruutuksia näille paikoille, eli tämä on kaiken kaikkiaan aivan uskomaton härdelli, joka siellä opetustoimessa tehdään sen hyväksi, että kaikille saataisiin iltapäivätoiminnan paikka.

22.9.2010

Siitä olen ihan samaa mieltä kuin edelliset puhujat, että se paikka pitäisi olla, mutta sen arvioiminen aina, että kuinka paljon niitä ryhmiä tarvitaan, niin se on vaikeaa. Meidän pitää aina saada siihen ryhmälle myös järjestäjät. Tässä tietysti pyritään skarppaamaan ja miettimään, että miten tämän voisi jatkossa tehokkaammin hoitaa.

Valtuutettu Ingervo

Kiitos, puheenjohtaja.

Kannatan tätä palautusta, vaikka tiedänkin ongelman, josta Pakarinen puhuu, erittäin hyvin. Ajattelen, että silti se, että katsottaisiin, olisiko jossakin koulussa, olen sitä mieltä, että meidän koulussamme voi olla, että löytyisi enemmänkin tilaa, ja se on alue, jossa on ongelmia, vaikka parin vuoden päästä ei tiloja ehkä olisikaan vapaana. Ehkä se on hyvä selvittää, mutta jaan sen huolen siitä, että niitä tiloja ei hirveästi löydy ja tarvitaan varmaan myös muita tiloja. Ruotsissahan on tilanne se, että 10 neliötä / ryhmä on ajateltu, eli tavallaan kahden luokan verran, joista toinen on sisustettu iltapäivätoimintaan pysyvästi. Tämä on tärkeää, että se sisustus on sellainen, että se ei ole täynnä pulpetteja. Jos itse joutuisin odottamaan työpaikalla omassa huoneessani 4 tuntia, että joku hakee kotiin, niin siitä voi lähteä sitten miettimään, miltä tuntuisi olla vain omassa luokassa 4 tuntia.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Minusta tämä palautusesitys oli tosi hyvä, mutta menin sekaisin, kun tuo Pakarisen esityskin vaikutti ihan järkeenkäyvältä. Nyt täytyy vähän selvittää, että mitä tässä kannattaa tehdä. Mutta ymmärsin sen niin, että kouluissa on muitakin tiloja kuin opetustiloja, ja jos meillä on joku normi, jonka mukaan opetustilat ovat ainoita, joita voi tähän käyttää, niin ei tunnu minusta mielekkäältä. Mutta ilmeisesti hiffasin tämän jotenkin ihan pieleen. Selviääköhän se tämän keskustelun kuluessa? Jos ymmärsin oikein, kannatan tätä.

22.9.2010

Valtuutettu Abdulla

Puheenjohtaja.

Ajan vuoksi käytän yhden kysymyksen, että onko mitenkään mahdollista, että nämä 200 helsinkiläistä lasta, jotka tänä vuonna ovat jääneet pois, jatkossa, kuten Pakarinen mainitsi jo, että heille löytyisi paikka ja budjetissa siihen asiaan vaikutetaan? Koska monelle perheelle on erittäin tärkeää, että lapsi, ainakin eka- ja tokaluokkalaiset, saa paikkansa. Kun me tiedämme, työ ? ynnä muuta, lapsi ei voi olla kotona yksin. Vaikka se ei ole mikään subjektiivinen oikeus, mutta se on monelle perheelle erittäin tärkeä ja välttämätön asia, eli budjettiasia. Kysyisin, onko mitenkään mahdollista hoitaa tämä asia? Koska ilman rahaa ei mikään hoidu, me tiedämme.

Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen

Arvoisa puheenjohtaja.

Ihan nopeasti, en tuossa aiemmin ehtinyt väliin, mutta vaikka on palautuskeskustelu menossa ja tässä kysymys esitettiin, niin minun saamieni tietojen mukaan tämä nimenomaan on määrärahakysymys. Tiloja varmastikin, tai näin sanotaan opetusvirastosta, että tiloja löydettävissä olisi, mutta tämä on määrärahakysymys. Ja ensimmäisen luokan oppilaille, ekaluokkalaisille, on paikat, mutta toisella luokalla oleville, sieltä jää parisataa ilman paikkaa tämän syksyn tietojen mukaan, mutta niitä pyritään syksyn mittaan etsimään ja löytämään myös, mutta tämä on tosiasiallinen tilanne.

Kiitos.

Valtuutettu Kantola

Arvoisa puheenjohtaja.

Kuten tämä keskustelu osoittaa, puhumme erittäin tärkeästä palvelusta. Monessa perheessä tämä kysymys on se suuri huolenaihe, miten löytyy pienelle koululaiselle iltapäivähoitopaikka. Kannatan sen takia Terhi Mäen palautusesitystä, koska se on minusta näistä kahdesta palautusesityksestä kuitenkin se laajempi ja edellyttäisi laajempaa

22.9.2010

vastausta.

Valtuutettu Virkkunen

Kiitos, puheenjohtaja.

Valtuutettu Pakarinen viittasi puheenvuorossaan siihen, että iltapäivätoiminnalle ei vuokrata erikseen omia tiloja. Tämä periaate on kuitenkin kirjattu esim. koulujen kapasiteetilaskelmien yhteydessä muodossa "iltapäivätoiminnalle ei varata omia tiloja". Käytännössä tämä on johtanut siihen, kun olen tänään puhunut opetusviraston erityissuunnittelijan kanssa asiasta, niin hän on kertonut, että esim. tilanteessa, jossa koulun yhteydestä vapautuisi, siis koulurakennuksesta vapautuu vaikkapa ns. vanha hammashoitola tai jonkinlainen talonmiehen asunto tai joku muu pieni tila, joka kuuluu koulurakennukseen ja joka soveltuisi hyvin iltapäivätoiminnan käyttöön, sitä ei voida osoittaa iltapäivätoiminnan käyttöön sen takia, että tällainen periaate on meillä olemassa, että iltapäivätoiminta ei tarvitse omia tiloja. Tämä nyt ehkä selventää toivottavasti myös valtuutettu Rantaselle tätä ongelmaa, joka äsken syntyi. Toivottavasti teille muillekin.

Kiitos.

Valtuutettu Pakarinen

Kiitos, puheenjohtaja.

Palautus tai ei, niin sanon nyt kaiken, mitä on mielessäni. Eli hammashoitolastahan tietenkään opetustoimi ei ole maksanut vuokraa, eli jos se otetaan sitten iltapäivätoiminnan käyttöön niin se on silloin ulkopuolisen tilan vuokraamista, siihen äsken tuossa viittasin. Suurin osahan näistä lapsista, jotka ovat jääneet vaille paikkaa, pääsee asukaspuistoon. Näkisin kyllä yhtenä ratkaisuna sen, että me vähän mieltisimme sitä, mikä on leikkipuistojen tai asukaspuistojen mahdollisuus olla tässä tukena ja myös sitä, että sen toimintaa voitaisiin laadullisesti nostaa niin, että se pystyisi palvelemaan. Meillä useiden koulujen vieressä on leikkipuisto, jota voisi hyvin käyttää myös iltapäivätoiminnan tarkoituksiin.

Myös monet noista, jotka jäivät ilman paikkaa, olivat lapsia, jotka, siitä samasta koulusta saattoi olla vain yksi tai kaksi hakemusta. Silloin

22.9.2010

tietysti sen ryhmän järjestäminen, niin kuin hyvin ymmärrätte, olisi taloudellisesti aika lailla mahdotonta. Mutta toki, jos valtuusto haluaa lisää rahaa antaa iltapäivätoiminnan järjestämiseen, niin oikein mielellämme otamme sen vastaan. Näkisin, että tämä yhteistyö leikkipuistojen kanssa voisi olla aika taloudellinen ratkaisu yrittää tätä ongelmaa ratkaista.

Valtuutettu Vikstedt

Arvoisa puheenjohtaja, palautukseen.

Mielestäni tämä kannattaa palauttaa sen takia, ettei tässä vaan ole kysymys siitä, että tilan puute johtuu siitä, että tilat on vuokrattu kaupalliselle liikuntapalvelujen tarjoajalle eli aikuisten käyttöön. Kouluthan maksavat aika kovia tilavuokria koulutiloista ja saattavat nähdä mahdollisuuden kompensoida niitä, että saavat parempaa vuokraa liikuntayrittäjiltä. Kuulin äsken, että muuan tällainen yritys toimii jo 39 koululla Helsingissä.

Kiitos.

Valtuutettu Näre

Poliittisella tahdolla tämä iltapäivähoito saataisiin kyllä järjestettyä alakoululaisille, eli kannatan palautusta. Tuossa aiemminkin puhuttiin kiusaamisesta. Jos lapset jätetään pahimmassa tapauksessa oman onnensa nojaan eli pärjäämään omillaan, vahvistetaan juuri niitä kulttuurisia piirteitä, joissa kukin pärjätköön omillaan ja vastatkoon itsestään, eli pärjätköön myös silloin itsekseen, jos joku kiusaa. Tällöin juuri vahvistetaan sen tyyppistä ajattelua, että uhri on viime kädessä syyllinen kiusaamiseen. Siitäkin näkökannasta katsoen tämä asia pitäisi saattaa nyt kuntoon.

Valtuutettu Virkkunen

Kiitos, puheenjohtaja.

Lyhyesti vielä leikkipuistoista: Olen samaa mieltä siitä valtuutettu Pakarisen kanssa, että toiminnan laadullinen nostaminen asukaspuistoissa on erittäin hyvä ajatus. Jos jokin kaupungin leikkipuisto on vielä ns. vajaakäytössä eikä vielä vastaa iltapäivätoiminnan tarpeisiin, kannatan ilman muuta niiden ottamista

22.9.2010

mukaan tähän toimintaan. Mutta haluaisin muistuttaa, että toiminnan laadullista nostamista ei ole se, että pieniin tiloihin lisätään paljon lapsia, jotka eivät sinne mahdu. Eli käytännössä pitäisi olla sellainen tilanne, että ne todella ovat vajaakäytössä ne puistot, ja minun ymmärtääkseni hirveän montaa puistoa Helsingistä ei enää löydy, jotka siinä tilanteessa olisivat.

Kiitos.

Valtuutettu Abdulla

Kiitos, puheenjohtaja.

Tiedoksi vaan Pakariselle, että itsekkin satun asumaan sellaisella alueella, jossa kaikki koulut ovat tällä hetkellä täynnä, ei voi järjestää. Meidän leikkipuistomme kyllä ansiokkaasti eka- ja tokaluokkalaiset ottaa ja leikkipuistossa hyvin tyytyväisiä ollaan, ja suurin osa meidän lapsistamme on siellä. Mutta edelleen meitä vaivaa, että leikkipuistotoiminta ei voi laajentua, koska ei mahduta enää. Meidän alueellamme tällä hetkellä, koillisella alueella, on lapsia, jotka ovat todella jääneet ilman paikkaa, vaikka he ovat eka- ja tokaluokkalaisia. Se on erittäin surullinen asia.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja.

Minusta tämä palautusesitys tuntuu hyvin mielekkäältä tämän keskustelun perusteella. Siinä mahdollistetaan tietynlaisten byrokraattisten esteiden purkaminen, ja mitä tulee huoleen tästä taloudesta, sanoisin Pakariselle sen, että tähän ei sitä rahaa tuo, mutta me saamme ehkä vastaukseksi, paljonko sitä rahaa tarvitaan, voidaan sitä antaa tai muuttaa vuokrauserusteita niin, että näitä yksittäisiä tiloja voidaan yksittäistapauksissa hyödyntää nykyistä paremmin. Minusta tämä on hyvä palautusesitys ja suosittelen äänestämistä sen puolesta.

Valtuutettu Ingervo

Kiitos.

22.9.2010

Kannatan edelleen palautusta ja toivon, että se menisi läpi, ja siitä toiveikkaana vielä käytän tämän puheenvuoron tässä. Haluaisin vielä tuoda esiin sen, että Ruotsin malli on ollut ainakin aikaisemmin niin, että ryhmämuotoinen toiminta on eka- ja tokaluokkalaisille ja leikkipuistot ja nuorisotilat ovat yli tokaluokkalaisille. Että jotenkin annettaisiin näiden pienempien lasten olla rauhassa tarvitsevia ja riippuvaisia eikä ihannoitaisi mitään varhaista itsenäistymistä, jossa tokaluokkalainen yksin pärjää, on siinä tien ylitys tai ei, mutta yksin kuitenkin iltapäivät. Että jos sattuu olemaan hyviä kavereita, voi mennä niiden luo, ja jos ei satu olemaan niin sitten katsoo kotona televisiota yksin, jos saa edes ulko-oven auki, se voi olla myös hankalassa lukossa. Oma lapseni sai onneksi olla silloin tokaluokkalaisena perhepäivähoitajan luona iltapäivätoiminnassa, mikä perustui siihen, että hänen oma lapsensa oli myös saman ikäinen, että sitä seuraa oli muutakin kuin 2-vuotiaat siellä.

Kaiken kaikkiaan voisi sanoa, että Suomi on jotenkin sellainen maa, jossa ihannoidaan varhaista itsenäistymistä eikä haluta sallia sitä tarvitsevuutta ja riippuvuutta pienille koululaisillekaan. Samaan aikaan kuitenkin riippuvuuksien hoitokustannukset ovat aika korkeat. Jotenkin toivoisin, että tätä yhteyttä voitaisiin vielä tarkemmin miettiä.

Aloite 38

Valtuutettu Arhinmäki

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Alanko-Kahiluodon tekemä aloite Kivinokasta on hyvä ja tärkeä. Kivinokan säilyttäminen nykyisenkaltaisena, tavallisten helsinkiläisten paratiisina, voi sanoa, on ollut vasemmiston linja koko ajan. Jo yleiskaavassa 2002, joka loogisesti, kuten nimestä voi päätellä, hyväksyttiin vuonna 2003, Vasemmistoliitto esitti, että kaavaan olisi merkitty Kivinokan osalta se käyttötarkoitus, jossa Kivinokka nyt on. Minusta kaupunginhallituksen vastaus on hyvä, se vie tähän suuntaan sitä, mutta ongelma on ollut se, että Kivinokka on vuosia jo, ja kivinokkalaiset siellä, ne joilla on siellä mökki, ne jotka sinne haluaisivat saada mökin, ne jotka siellä ulkoilevat, virkistyvät, ovat joutuneet olemaan epävarmuuden tilassa. Se näkyy siinä, että mökit ovat päässet ränsistymään. Ei ole pienituloisilla, keskituloisilla tavallisilla helsinkiläisillä työntekijöillä, eläkeläisillä uskallusta kunnostaa mökkejä, vaikka halua olisi, kun ei tiedetä, mikä on Kivinokan tulevaisuus.

22.9.2010

Jos ajattelemme Kivinokan historiaa, se on nimenomaan aikoinaan luovutettu helsinkiläisten työtä tekevien ihmisten virkistysalueeksi. Siinä vaiheessa kun kantakaupunki oli huomattavasti saasteisempi kuin tänä päivänä, Vanhan kaupungin selän yli päästiin Kivinokkaan kesällä virkistymään. Siitä on Kjell Westön Missä kuljimme kerran -kirjassa hienoja kuvauksia. Alun perin Kivinokassa ei saanut pysyviä rakenteita tehdä, vaan oli pohjat, joiden päälle kesän ajaksi tehtiin pahveista tai teltoista majoittumispaikat. Sodan aikana, kun miehet olivat rintamalla, ei ollut aikaa purkaa näitä, niin ne jäivät pysyväksi Kivinokassa talven yli nämä kesämajat. Sen kautta alue on kehittynyt. Alueella olisi erittäin paljon mahdollisuuksia lisätä mökkien määrää. Olemme täällä valtuustossa monesti puhuneet siitä, että Helsingissä tarvitaan lisää siirtolapuutarhamökkejä, tarvitaan lisää pieniä siirtolapalstoja, mutta ennen muuta tarvitaan myös kesämaja-tyyppisiä ratkaisuita. Paljon olen kivinokkalaisten, eri Kivinokan ryhmien, JHL:n, Ponnistuksen ja Kivinokkalaiset ry:n aktiivien kanssa keskustellut, ja kaikki ovat sitä mieltä, että Kivinokkaan mahtuisi huomattavasti enemmän mökkejä. Kun me pidämme huolta siitä, että kaava vahvistetaan sillä tavalla, että nykyinen käyttö jatkuu, siitä tulee entistä useammalle helsinkiläiselle oiva mahdollisuus viettää kevättä, kesää syksyä.

Alue on erinomainen kesämökkitoiminnalle, mutta se on surkea asumiselle. Vaikka joku haaveilisi, että sinne rakennettaisiin metroradan varteen komeita kultahammastaloja, niin tosiasiallisesti metrorata kyllä menee vierestä mutta metroasemat ovat kaukana Kivinokasta. Jos alue rakennetaan asumiselle, siitä tulee puhdas citymaastureilla ja Bemareilla ajavien asuinalue. Kukaan ei kävele lähes kilometriä alueelta metroasemalle, ja tämä matka on vain Kivinokan alusta, ei edes Kivinokan kärjestä. Se olisi toki metroradan varressa, jos metrosta voisi kesken matkaa hypätä pois asemien välillä, mutta tosiasiallisesti Kivinokkaa ei voi perustella sillä, että se olisi hyvien joukkoliikenneyhteyksien päässä, päinvastoin, se on hyvien kävely- ja pyöräilyetäisyyksien päässä, mutta joukkoliikenneyhteydet Kivinokkaan ovat itse asiassa heikot. Jos siihen ei rakennettaisi metroasemaa, ne olisivat tulevaisuudessakin äärimmäisen heikot. Kannattaa joskus kaupunginhallituksen puheenjohtajan, joka huutelee poikkeuksellisesti, tutustua Kivinokkaan, jos hänellä on sellainen käsitys, että se on aivan metroaseman vieressä.

Valtuutettu Rauhamäki (vastauspuheenvuoro)

22.9.2010

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Ehkä tässä ei nyt kannata aivan hirveitä tunnemyrskyjä herättää, kun keskustelemme nyt tosiaan tästä yhteistyöryhmän merkityksestä. Mutta ehkä valtuutettu Arhinmäelle sen verran, että on paljon keskusteltu siitä, että millaista liityntäliikennettä ja millaista liityntäpysäköintiä metroasemille voidaan tulevaisuudessa tuoda. On mm. paljon puhuttu siitä, että sinne pitäisi saada polkupyöräparkkeja ja muuta, ja silloin ei voida sanoa, että tämä kyseinen alue, joka tässä keskustelun aiheena on, olisi kovin kaukana metroasemasta. Tämä argumentti on mielestäni hieman kestävämpi.

Valtuutettu Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Kun tähän asti on sanottu, että tämä on niin lähellä metroasemia, että se on ihan joukkoliikenteen ulottuvissa, tiedämme tutkimusten mukaan, että jos metroasemalle on yli 700 metriä, silloin turvaudutaan yksityisautoon. Näin on tällä hetkellä Helsingissä, ja Kivinokasta on yli 700 metriä. Se tulee tukeutumaan tai tulisi tukeutumaan, ei näin tule tapahtumaan, tietenkin nyt pidetään huolta siitä, että tämä paratiisi säilyy, niin tulisi tukeutumaan alue nimenomaan yksityisautoiluun.

Valtuutettu Alanko-Kahiluoto

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Olen tyytyväinen tähän kaupunginhallituksen vastaukseen sinänsä. Kaupunginhallitushan toteaa, että Kivinokan ohjausryhmä tullaan perustamaan ensi vuonna joka tapauksessa. Ihan vaan taustaksi se, että tällä hetkellä siis Kivinokassa on 3 eri yhdistystä, jotka vuokraavat näitä mökkejä. Ja kun Kivinokkaa ei vielä ole kaavoitettu virkistysalueeksi, mikä toivottavasti ensi vuonna tapahtuu, niin tällä hetkellä sen alueen kehittäminen virkistysalueena ei ole kovin suunnitelmallista eikä tarpeeksi pontevaa. Kivinokkalaiset ry on tehnyt siellä hirveän hyvää työtä, mutta toisaalta kaupungin panos loistaa poissaolollaan, mikä on tosi ikävää. Kivinokkahan on hirveän tärkeä virkistysalue meille, jotka asumme Herttoniemessä, joko Herttoniemenrannassa tai Vanhassa Herttoniemessä tai Arabiassa. Se on paitsi kulttuurihistoriallisesti Helsingin helmiä niin myös hirveän tärkeä suoja-alue Viikin Natura-alueelle ja hirveän tärkeä virkistysalue.

22.9.2010

Soisi, että kaupunki kehittäisi ja huolehtisi paljon nykyistä paremmin Kivinokasta.

Oikeastaan, siis kun olen tähän vastaukseen tyytyväinen, niin kapusin tänne sanomaan vain sen, että olisi kamalan hyvä, jos Kivinokan kaavoittamisessa virkistyskäyttöön edettäisiin mahdollisimman nopeasti, jotta voitaisiin jatkossa tehdä kivinokkalaisten kanssa nykyistä pidempiä vuokrasopimuksia. Se on hirveän kurjaa mökkiläisille, että ei esimerkiksi tiedä, mitä nyt 2, 3 kuukauden kuluttua sille vuokrasopimukselle tapahtuu. Tässä syksyllä esim. on ollut sellainen tilanne, että kivinokkalaiset tietävät, että heillä vuokrasopimus päättyy tämän vuoden lopussa mutta jatkosta ei ole mitään tietoa. Ikään kuin tällaiseen löysässä narussa roikottamiseen pitäisi saada loppu mahdollisimman pian.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Vaikka tässä on nyt kyse siitä yhteistyöryhmän perustamisesta, niin tämä liittyy tähän kaavoitukseen sen takia, että yhteistyöryhmä tarvittaisiin siksi, että mietittäisiin yleisen virkistyskäytön monipuolistamista ja alueen kehittämistä suunnitelmallisesti. Nythän tämä junnaa paikallaan, niin kuin ollaan kuultu, sen takia, että jotkut tahot kaupungissa ja kaupungin päätöksentekoeleimissä haluaisivat rakentaa sinne keskelle muutaman pientalokorttelin tai näin, mikä joskus kummitteli siinä vanhassa Korpisen verikartassa, niin kuin tiedätte, joka sitten viime yleiskaavavalmistelussa muuttui selvitysalueeksi, kun asiasta ei löytynyt poliittista yksimielisyyttä, joka olisi mahtunut siihen yleiskaavasopuun.

Me olemme viime vuosina rakentaneet Vanhankaupunginlahtea tosi laajasti. Sinne on jäänyt pelkästään lintualue ja nyt tämä Kivinokan alue rakentamatta. Toinen puoli on ihan kokonaan rakennettu. Minusta on ihan selvää, että tuolle alueelle on hyvä jättää näitä alueita, ja Kivinokka on nimenomaan sekä kulttuurihistoriallisista syistä että luonnonsuojelullisista syistä järkevää säilyttää nykyisessä muodossaan. Ne puheet siitä, että se tiivistää kaupunkirakennetta, ovat juuri niin kuin Arhinmäki totesi. Ne muutamat talot, joiden takia jouduttaisiin sinne rakentamaan infrastruktuuri, tulisivat niin kalliiksi, että me tiedämme ihan täsmälleen, minkä tyyppistä asumista ne muutamat talot olisivat. Ne eivät missään muodossa, eivät määrällisesti eivätkä laadullisesti, tiivistä kaupunkirakennetta, vaan ne olisivat yksityisautoilun varassa toimivia yksiköitä. Jos me haluamme tätä

22.9.2010

aluetta tiivistää, meidän kannattaa paljon vakavammin ryhtyä miettimään Itäväylän kattamista ja korkeamman rakentamista siihen Kulosaaren metroaseman yhteyteen. Tätä jotkut kaihtavat, mutta mielestäni se on sellainen nappula, joka kannattaa mieluummin kaivaa esiin kuin ruveta puhumaan nimenomaan Kivinokan kohdalla yhdyskuntarakenteen tiivistämisestä.

Minusta tuo nyt tullut esitys ei vaadi mitään toimenpiteitä eikä palautuksia, mutta tämä asia on koko ajan akuutti ja mielestäni se pitäisi saada hoidettua pian pois päiväjärjestyksestä. Tällaiset yhteistyöryhmien perustamiset ja muut olisivat tähdellisiä juuri sen takia, että me voimme miettiä toiminnallisesti, kuinka ne luonto- ja kulttuuriarvot yhdistyvät siihen ihmisten virkistyskäyttöön mahdollisimman monipuolisesti. Ja siihen päästään vasta sitten, kun me yhdessä toteamme, että enemmistö täällä valtuustossa, niin kuin minun laskujeni ja tietojeni mukaan on, jotka haluavat sen vanhan käytön säilyttää, niin emmeköhän me saisi sen aika nopeasti hyräytettyä eteenpäin, niin ei tarvitse näitä samoja puheita veivata vuodesta toiseen.

22.9.2010

Valtuutettu Kantola

Arvoisa puheenjohtaja.

Kivinokka on tärkeä virkistysalue, ja sitä aluettahan voisi käyttää virkistykseen vielä enemmän, kun saataisiin tämä virkistyskaava siihen aikaiseksi. Yhdyn täysin tähän, mitä valtuutettu Rantanen edellä sanoi, että nyt olisi syytä kiirehtiä asiaa. Kaupunginhallitushan asiaa käsitellessään korosti tätä, että tämä yhteistyöryhmä pitää perustaa, jos ei tässä edestä niin se on vähän patistamassa eteenpäin koko alueen suunnittelua virkistyskäyttöön.

Valtuutettu Anttila

Arvoisa puheenjohtaja.

Minäkin korostan sitä, että minusta on tärkeää, että tämän selvittelyalueen kaavoitustyö voitaisiin käynnistää mahdollisimman nopeasti, niin että jo tällä valtuustokaudella me voisimme tehdä tästä asiasta päätöksen. Siihen tämä yhteistyöryhmän perustaminen varmaan siinä vuorovaikutusprosessissa on ihan tarpeen perustaa. Kun Kivinokan aluetta kaiken kaikkiaan lähdetään virkistys- ja kesämaja-alueena kehittämään kaavoituksessa, tärkeää olisi ottaa myös se Kulosaaren kartanon alueen kehittämistyö siihen mukaan, koska Kulosaaren kartano on ainoa Helsingin kartanoista, joka on tällä hetkellä jäänyt vähän hunningolle. Se puistoalue siinä on aika erilaisessa kunnossa kuin esim. Herttoniemen kartanon puistoalue.

Eli kaiken kaikkiaan Kivinokan alueen selvitystyö ja sen tulevaisuuden pohdinta on tärkeää käynnistää nopeasti, ja myös yhteydet sekä Kalasataman alueeseen, Hermanninrantaan että myös toisaalta Herttoniemenrantaan jne., ne on tärkeää tässä selvitystyössä ottaa huomioon. Sillä alueella tulee asumaan melkein 50 000 ihmistä, joiden pääasiallisena virkistysalueena tämä Kivinokka myös toimisi.

Valtuutettu Karhuvaara

Puheenjohtaja.

Pelkkä Kivinokan yhteistyöryhmän perustaminen ei kyllä mielestäni riitä

22.9.2010

nykyisten kaupungin mailla olevien mökkialueiden käytön ja toiminnan suunnitteluun. Mielestäni meidän pitäisi kaiken kaikkiaan perustaa työryhmä, joka selvittää kaiken kaikkiaan näitä kriteerejä, joilla kesämajoja ja siirtolamökkejä nimenomaan mahdollistettaisiin kaikille helsinkiläisille työtä tekeville nuorille pareille, jotka muuttavat keskustaan ja vanhuksille, jotka asuvat keskustassa ilman mahdollisuutta päästä kesämajoille. Tällä hetkellä ne ovat muutamien perheiden hallussa, niiden perheiden, jotka myös suureen ääneen puhuvat siitä, että meillä ei ole kohtuuhintaisia asuntoja tässä kaupungissa. Kumpia vasemmisto haluaa rakentaa, kesämajoja vai asuntoja?

Toinen asia on se, että silloin pitäisi panna arvottaviksi ne mökit, niin että jokainen helsinkiläinen voisi arvalla saada itselleen niistä lomaviikon. Silloin katsoisin, että se olisi tasapuolista ja niitä alueita voitaisiin kaikille kaupunkilaisille aidosti pitää yllä.

Valtuutettu Arhinmäki

Arvoisa puheenjohtaja.

Tietysti Karhuvaara voisi loogisesti jatkaa tätä ajatteluketjua siihen, että kaupunkilaisten kesken pitäisi kaikki asunnot myös arpoa. Silloin voitaisiin kaikille määrittää sama vuokra ja sitten joku arvalla pääsisi Suomenlinnaan tai Eiranrantaan, toinen sitten vaikkapa Merihakaan tai Pasilaan tai Herttoniemenrantaan.

Mutta, arvoisa puheenjohtaja, meillä on tonttimaata tällä hetkellä, satamat rakentuvat, meillä on erittäin hyvät mahdollisuudet rakentaa kohtuuhintaisia vuokra-asuntoja, kohtuuhintaisia omistusasuntoja tavallisille helsinkiläisille. Se on tämän valtuuston tahdosta kiinni. Mutta myös helsinkiläiset kaipaavat virkistysalueita. Helsinki on kiva paikka elää ja asua, jos täällä on myös paikkoja, joissa voi hengähtää.

Aivan kuin tässä aikaisemmin puheenvuorossani sanoin, että jos ja kun tämä saadaan toivon mukaan tämän valtuustokauden aikana selväksi tämä Kivinokan tilanne, sen jälkeen sinne on mahdollisuus rakentaa huomattavasti lisää uusia mökkejä, entistä useammalla helsinkiläisellä on mahdollisuus saada sieltä mökkipaikka, eikä Kivinokka ole vain niiden virkistysalue, joilla on siellä kesämajat, vaan siellä Maijan kahvilassa, uimarannalla, luontopoluilla. Ne ovat kaikille avoimia alueita, joissa käy hyvin paljon sellaisiakin, joilla ei ole siellä mökkejä. On hyvin kapeaa ajatella, että sitä aluetta käyttäisi vain se joukko, jolla

22.9.2010

tällä hetkellä siellä on mökkejä.

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO
HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Otto Lehtipuu
puheenjohtaja
ordförande chef beslutsberedningsenheten

Tiina Teppo
päättövalmisteluyksikön päällikkö

Pöytäkirja tarkastettu ja hyväksytty:
Protokollet justerat och godkänt:

Lilli Autti Mika Ebeling
kaupunginvaltuutettu
stadsfullmäktigeledamot

kaupunginvaltuutettu
stadsfullmäktigeledamot